Vlaams
Parlement

stuk **1636** (2011-2012) – Nr. 1
ingediend op 25 mei 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2012

verzendcode: IED

INHOUD

Memorie van toelichting 3
Voorontwerp van decreet 23
Advies van de Raad van State 39
Advies van de Strategische AdviesRaad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media – Vlaamse Sportraad 55
Advies van de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed 59
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen 63
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 75
Advies van de Vlaamse Onderwijsraad 87
Ontwerp van decreet 93

MEMORIE VAN TOELICHTING

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk 2. Onderwijs

Afdeling 1. Deeltijds Kunstonderwijs en Secundair Onderwijs

Artikel 2

Bovenstaande bepaling betreft het niet-doorvoeren van de voorziene indexering in 2012 voor de werking DKO gesubsidieerd onderwijs. Deze bepaling wordt ingeschreven om alle onderwijsniveaus en alle onderwijsinstellingen gelijk te behandelen voor 2012.

Artikel 3

Bovenstaande bepaling betreft het niet-doorvoeren van de voorziene indexering in 2012 voor de werking DKO GO! Deze bepaling wordt ingeschreven om alle onderwijsniveaus en alle onderwijsinstellingen gelijk te behandelen voor 2012.

Artikel 4

De voorgestelde maatregel sluit aan bij de voorwaarde die de minister, bevoegd voor begroting, heeft geformuleerd in het kader van zijn akkoord bij het subsidiëringsbesluit inzake voortrajecten voor 2011-2012 binnen het stelsel van leren en werken, met name de Vlaamse Regering moet bij decreet worden gemachtigd om jaarlijks het maximaal aantal subsidieerbare deelnemersuren vast te leggen. De bestaande jaarlijkse vaststelling door de Vlaamse Regering van het subsidiebedrag zelf (per deelnemersuur) blijft gehandhaafd.

Afdeling 2. Centra voor leerlingenbegeleiding

Artikel 5

De indexatie van de forfaitaire werkingstoelage voor de centra voor leerlingenbegeleiding wordt voor het begrotingsjaar 2012 niet toegekend. De formule B x (Cx-1/Cx-2) wordt aangepast in die zin dat de verhouding C1/C0 voor het begrotingsjaar 2012 gelijk is aan 1.

Deze bepaling wordt ingeschreven om alle onderwijsniveaus en alle onderwijsinstellingen gelijk te behandelen voor 2012.

Bovenstaande aanpassingen worden ingeschreven conform de gemaakte afspraken inzake besparingen binnen de Vlaamse Regering.

Afdeling 3. Hoger Onderwijs

Artikel 6

Op 1 september 2012 zal de geaccrediteerde opleiding ‘Sociale Readaptatiewetenschappen’ van het CVO Hoger Instituut voor Readaptatiewetenschappen Leuven overgenomen worden door de Katholieke Hogeschool Leuven.

Artikel 307sexies van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap bepaalt dat als een hogeschool een geaccrediteerde opleiding van een CVO overneemt, zij aan de personeelsleden die vast benoemd of tijdelijk aangesteld zijn voor doorlopende duur werkgelegenheid moet verschaffen. Deze verplichting geldt voor alle personeelsleden die aan de opgesomde voorwaarden voldoen op 30 juni van het kalenderjaar waarin de eerste accreditatie werd verleend.

De toevoeging van een paragraaf 3 aan dit artikel heeft tot doel duidelijk vast te leggen dat de hogeschool slechts recht heeft op een bijkomend budget dat gelijk is aan de loonkosten van de personeelsleden die effectief de overstap maken naar de hogeschool. Tussen 30 juni van het kalenderjaar van de accreditatie en de eigenlijke overdracht kunnen verschillende personeelsbewegingen (pensioen, vrijwillig ontslag door het opnemen van een andere betrekking enzovoort) er immers voor zorgen dat een deel van het 'oorspronkelijke' personeelsbestand niet zal overgenomen worden.

Op basis van de onderhandelingen werd in dit artikel verduidelijkt dat het gaat over het budget, vermeld in artikel 39ter van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen.

Artikel 7

De academiseringsmiddelen ten behoeve van de Vlaamse autonome Hogere Zeevaartschool werden vanuit de werkingsenveloppe van de hogere zeevaartschool (FD0 FN202 4400) overgeheveld naar de basisallocatie van de bijzondere academiseringsmiddelen (FD0 FO212 4430). Het deelbudget voor de andere academiserende opleidingen wordt in die zin ook aangepast.

Artikel 8

De academiseringsmiddelen ten behoeve van de Vlaamse autonome Hogere Zeevaartschool werd vanuit de werkingsenveloppe van de hogere zeevaartschool (FD0 FN202 4400) overgeheveld naar de basisallocatie van de bijzondere academiseringsmiddelen (FD0 FO212 4430). Deze middelen werden ook proportioneel toegevoegd aan de huidig ingeschreven minimumbedragen. Aangezien de minimumbedragen ingeschreven zijn op indexniveau 2012 wordt eveneens het nettoresultaat van de herindexering van het loongedeelte en de desindexering van het werking gedeelte verrekend.

Artikel 9

Met ingang van het academiejaar 2012-2013 zal de Katholieke Hogeschool Leuven de opleiding Readaptatiewetenschappen organiseren die als hbo5-opleiding een accreditatie ontving van de NVAO. In het verleden werden dit soort overdrachten ad hoc geregeld. Met dit artikel zal enerzijds de specifieke situatie van de overdracht naar de Katholieke Hogeschool Leuven worden geregeld en zal tegelijkertijd een generieke bepaling ontstaan, waardoor het financiële kader ook voor toekomstige overdrachten duidelijk zal zijn.

§1. De middelen die in het eerste jaar van de overdracht nodig zijn om de betreffende personeelsleden mee uit te betalen zullen niet altijd ruim vooraf bekend zijn. Om een ordelijke overdracht van middelen te organiseren en ook de loonkredieten die voor het volwassenenonderwijs bestemd zijn niet in het gedrang te brengen, zal via een begrotingsruiter de financiële overdracht in het eerste jaar worden georganiseerd. Vanaf het tweede begrotingsjaar is het budget voor het hoger onderwijs een vast gegeven dat bij de opmaak van de begroting of de budgetcontrole getransfereerd kan worden.

In de eerste jaren na de overdracht zullen deze middelen forfaitair aan de betrokken hogeschool worden toegekend. Naarmate de overgedragen opleiding echter binnen het ge-

nerieke financieringsmechanisme middelen genereert, wordt het forfaitaire karakter van deze middelen afgebouwd en worden deze middelen toegevoegd aan de globale middelen, waarbinnen ook de overgedragen opleiding middelen zal genereren.

§2. Voor de overdracht van de bachelor in de Sociale Readaptatiewetenschappen wordt een vertraagde afbouw gerechtvaardigd door het feit dat Sociale Readaptatiewetenschappen een opleiding in afbouw is en dit academiejaar geen nieuwe studenten kon inschrijven.

Door de onzekerheid met betrekking tot de toekomst van de opleiding en verschillende verhuisbewegingen van de opleiding is het aantal studenten in voorbije jaren sterk gedaald met als gevolg dat er ook een belangrijk personeelsoverschot is van vast benoemden met een hoge anciënniteit. In geval van een overname moet alle vast benoemden en personen in TADD (tijdelijke aanstelling van doorlopende duur) overgenomen worden.

KHLeuven engageert zich om in drie jaar tijd het aantal reeds ingeschreven studenten dat bij overname zal gedaald zijn tot een 40-tal, opnieuw naar 200 studenten te brengen, het minimum voor een leefbare opleiding. Door het feit dat het aantal studenten opnieuw moet opgebouwd worden duurt het veel langer dan in geval van andere overnames om de reguliere financiering op te bouwen. Omwille van de heropbouw van opleiding in drie jaar tijd is daarom een uitbreiding van afbouw van forfait gerechtvaardigd. Er worden, gezien de studentenaantallen van de betrokken opleiding, geen gevolgen voor de andere hogescholen verwacht. Het bedrag dat vanuit volwassenenonderwijs overgeheveld wordt volstaat om een opleiding van 200 studenten te financieren.

Afdeling 4. Volwassenenonderwijs

Artikelen 10 en 11

Het volwassenenonderwijs groeit gestaag. Evenwel zien we dat het aantal cursisten in de categorie volledig betalend afneemt (-0,35%) terwijl het aantal cursisten dat een verminderd inschrijvingsgeld geniet stijgt (+13%) en het aantal cursisten dat volledig vrijgesteld is spectaculair toeneemt (+30,39%).

Dit zorgt voor een druk op de Dienst met Afzonderlijk Beheer Fonds Inschrijvingsgelden Centra voor Volwassenenonderwijs omdat de inkomsten teruglopen en het aantal geheel of gedeeltelijk gederfde inschrijvingsgelden toeneemt. Om dit op te lossen zijn een aantal maatregelen noodzakelijk. Aan de hand van een combinatie van maatregelen wordt de nodige financiële ruimte gecreëerd om ook de komende jaren het groeiverhaal verder te kunnen zetten.

Een eerste maatregel is het afschaffen van de halve premie vanaf 1 september 2012. Uit de tussentijdse evaluatie van het decreet Volwassenenonderwijs is gebleken dat centra geen meerwaarde zien in deze vorm van premie. De effectiviteit van het instrument is niet aangetoond. Bovendien komt deze premie bovenop de andere systemen van vrijstelling en plafonnering van het inschrijvingsgeld die reeds bestaan binnen het volwassenenonderwijs.

De tweede maatregel zorgt ervoor dat het plafond van 1200 euro per opleiding wordt afgeschaft vanaf 1 september 2012. Het belangrijkste argument om het plafond van 1200 euro af te schaffen is dat het instrument beleidsmatig weinig effectief is. Er bestaat nu immers al een plafond van 400 euro per opleiding per jaar. Aangezien de meeste langere opleidingen over drie schooljaren lopen, zijn het de cursisten die modules moeten overdoen of ze langer in de tijd spreiden die genieten van dit plafond. Zeker voor cursisten die modules hernemen moedigt het plafond van 1200 euro een efficiënte afwerking van de modules niet aan.

Een derde maatregel is het niet langer toekennen van extra werkingsmiddelen in de studiegebieden mode en decoratieve technieken vanaf 1 september 2012. De extra toelage van 0,30 euro wordt afgeschaft in de studiegebieden Mode en Decoratieve technieken omdat deze studiegebieden in eerste instantie niet gericht zijn op de arbeidsmarkt. Bovendien behoeven ze minder zware investeringen in didactische hulpmiddelen in vergelijking met de andere studiegebieden die opgenomen zijn in de lijst van nijverheidstechnische studiegebieden.

De laatste maatregel is het indexeren van het inschrijvingsgeld voor de volledig betalende cursisten van 1 euro naar 1,15 euro, voor de gedeeltelijk vrijgestelde cursisten die 0,50 euro betalen naar 0,60 euro en voor de gedeeltelijk vrijgestelde cursisten die 0,25 euro betaalden naar 0,30. Deze maatregel treedt in werking vanaf 1 januari 2013. De indexering van het inschrijvingsgeld is te verantwoorden omdat de inschrijvingsgelden sinds 2007 niet meer geïndexeerd zijn. De werkingsmiddelen van de CVO zijn tussen 2007 en 2012 dus reëel afgenomen. Van de stijging met 0,15 euro komt in de periode van 1 januari 2013 tot 31 augustus 2013 het volledige bedrag terecht in het Fonds Inschrijvingsgelden. In het schooljaar 2013-2014 vloeit er 0,125 euro naar het Fonds Inschrijvingsgelden en gaat er 0,025 euro terug naar de centra. De bijdragen aan de centra stijgen dan van 0,75 euro naar 0,775 euro. Dit bedrag wordt ook gehanteerd als het totale bedrag dat de centra overhouden bij de verminderde inschrijvingsgelden. Vanaf het schooljaar 2014-2015 vloeit er nog 0,025 euro meer terug naar de centra: vanaf dan gaat er 0,10 euro van de totale verhoging van het inschrijvingsgeld naar het Fonds en 0,05 euro naar de centra. De bijdragen aan de centra stijgen dan naar 0,80 euro.

Bij een verhoging van het inschrijvingsgeld, moet het huidige plafond van 400 euro per schooljaar evenredig toenemen, want anders leidt dit tot hogere uitgaven van het Fonds. Dit komt neer op 460 euro voor het secundair volwassenenonderwijs. Voor de opleidingen van het hoger beroepsonderwijs en de specifieke lerarenopleiding wordt het plafond afgestemd op het inschrijvingsgeld van het hoger onderwijs, met name 575 euro. De afstemming van de plafonds treedt al in werking op 1 september 2012, omdat de plafonds op schooljaarbasis berekend worden.

De combinatie van deze maatregelen zal zorgen voor een gezond Fonds, vanwaar vervolgens opnieuw de middelen naar het veld kunnen worden verdeeld.

Naar aanleiding van het advies van de Raad van State werd niets gewijzigd aan de decreetsbepalingen. Het is inderdaad zo dat de inschrijvingsgelden sinds 2007 niet werden aangepast aan de levensduurte en dat deze achterstand nu wordt ingehaald. Daarnaast is het, zoals aangegeven, zo dat de evolutie van de cursistenpopulatie ertoe leidt dat de ter beschikking staande financiële middelen in het gedrang dreigen te komen.

Op basis van de onderhandelingen werden de maatregelen wel gedeeltelijk opgeschoven en gefaseerd in de tijd. Daardoor was het noodzakelijk om artikel 11 te herschrijven. De genomen maatregelen blijven echter inhoudelijk ongewijzigd. Alle maatregelen in artikel 11 zijn ook onlosmakelijk met elkaar verbonden en worden daarom samen op hetzelfde moment geregeld. Enkel de datum van inwerkingtreding verschilt afhankelijk van de uit te voeren maatregel.

Artikel 12

Artikel 118 van het decreet Volwassenenonderwijs regelt de sancties die aan centra kunnen opgelegd worden indien ze geen, laattijdige of onnauwkeurige gegevens hebben overgemaakt met betrekking tot hun activiteiten aan de bevoegde administratie. Het betreffende artikel werd op 1 september 2011 gewijzigd door het decreet van 1 juli 2011 betreffende het onderwijs XXI.

De wijziging impliceert dat de administratie een financiële sanctie van 0,75 euro per lesuurcursist kan opleggen, gegenereerd door cursisten waarover het centrum de door de Vlaamse Regering bepaalde gegevens niet correct en tijdig werden aangeleverd. Het uitvoeringsbesluit dat vastlegt welke gegevens en binnen welke termijn deze moeten aangeleverd worden, wordt voorbereid.

Omdat voor de verrekening van de sanctie de pendant is gemaakt met de verrekening van de gederfde inschrijvingsgelden is het aangewezen dat de getroffen sanctie wordt verrekend met de vordering of betaling van de gederfde inschrijvingsgelden. Op deze manier kan de financiële afhandeling van de sanctie relatief snel gebeuren en is er een grotere zekerheid voor de administratie dat ze de middelen effectief kan innen. Om dit mogelijk te maken dient artikel 110 van het decreet Volwassenenonderwijs aangepast te worden waarbij het mogelijk gemaakt wordt dat de DAB Fonds Inschrijvingsgelden Centra voor Volwassenenonderwijs ook inkomsten kan halen uit de financiële sancties zoals bedoeld in artikel 118 van het decreet Volwassenenonderwijs.

Afdeling 5. Kwaliteit van het onderwijs

Artikel 13

Werkingsmiddelen voor de pedagogische begeleidingsdiensten: aanpassing ingevolge desindexering werking. Vanaf het begrotingsjaar 2013 worden deze bedragen aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex. De aanpassingen van de jaartallen vraagt een wijziging van artikel 22 van het decreet. De wijziging van artikel 22 is opgenomen bij de decreetsbepalingen over de nascholingsmiddelen.

Deze bepaling wordt ingeschreven om alle onderwijsniveaus en alle onderwijsinstellingen gelijk te behandelen voor 2012.

Hoofdstuk 3. Vlaams Klimaatfonds
en
Hoofdstuk 4. Wijzigingen aan het Energiedecreet van 8 mei 2009

Artikelen 14 tot en met 17

1. Voor de Kyotoperiode 2008-2012

In het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering en het Kyotoprotocol zijn internationale afspraken gemaakt over de reductie van de uitstoot van broeikasgassen. Het streefdoel is dat geïndustrialiseerde landen en landen met een overgangseconomie een gemiddelde emissiereductie van 5% realiseren in de periode 2008-2012 ten opzichte van het referentiejaar 1990. De Europese Unie heeft op 16 juni 1998 een interne lastenverdeling ('burdensharing') afgesloten waarbij België haar broeikasgasemissies met 7,5% moet reduceren ten opzichte van het niveau 1990. Bij de lastenverdeling tussen de gewesten en de federale overheid is overeengekomen dat het Vlaamse Gewest een reductiedoelstelling opneemt van 5,2% ten opzichte van haar emissieniveau in 1990.

Het Kyotoprotocol biedt de ondertekenende landen de mogelijkheid om een deel van hun reductie-inspanningen voor broeikasgassen in het buitenland te realiseren via de zogenaamde flexibiliteitsmechanismen. Het internationale kader voorziet:
– enerzijds de internationale emissiehandel (waarbij landen toe onderling emissierechten (de zogenaamde AAU's of assigned amount units) kunnen verhandelen en aangekochte rechten kunnen gebruiken om de eigen emissiereductiedoelstellingen te halen);
– anderzijds twee projectgebonden flexibiliteitsmechanismen, namelijk JI (joint implementation, gemeenschappelijke uitvoering) en CDM (clean development mechanism, mechanisme voor schone ontwikkeling).

Op 2 december 2011 rapporteerde de Vlaamse minister, bevoegd voor Leefmilieu, aan de Vlaamse Regering over de stand van zaken van de uitvoering van het Vlaams Klimaatplan 2008-2012. Op 27 mei 2011 rapporteerde zij tevens over de status van de verwerving van Kyoto-eenheden door het Vlaamse Gewest met het oog op het halen van de Vlaamse Kyotodoelstelling.

De rapporteringen geven aan dat, op basis van de meest actuele emissieprognoses, een Kyotokloof kan afgeleid worden van 18,9 miljoen Kyoto-eenheden voor de Kyotoperiode 2008-2012.

Op basis van de meest recent beschikbare informatie over de reeds afgesloten aankoopcontracten wordt het al gecontracteerde volume Kyoto-eenheden (exclusief post-Kyoto-kredieten) door het Vlaamse Gewest na risicocorrectie ingeschat op 1,297 miljoen eenheden. Het resulterende beleidstekort voor de Kyotoperiode 2008-2012 kan bijgevolg geraamd worden op 17,603 miljoen Kyoto-eenheden.

Het Vlaamse Gewest kan haar Kyotokloof voor de periode 2008-2012 (deels) dichten door de veiling van het surplus aan emissierechten in de toewijzingsreserve voor nieuwkomers. Hierbij worden ontvangsten gegenereerd, die pas in een latere fase besteed zullen worden aan de aankoop van de nodige bijkomende Kyoto-eenheden (in te leveren tegen ten laatste begin 2015 met een aankoopdoorloopperiode van circa 1,5 a 2 jaar). Het tijdstip van deze noodzakelijke uitgaven is vaak ook onzeker. Zo is het, voor een kostenefficiënte aankoop van externe Kyoto-eenheden, essentieel om middelen steeds beschikbaar te hebben om te kunnen inspelen op gunstige prijsevoluties op de internationale koolstofmarkt én om een goede onderhandelingsbasis te hebben op de primaire en secundaire markten. Aangezien het bovendien om zeer significante uitgaven gaat die nodig zullen zijn om de Kyoto-doelstellingen te halen, is het noodzakelijk om de inkomstenstroom uit de valorisatie van het surplus in de Vlaamse toewijzingsreserve integraal voor de financiering van de verplichtingen van de Vlaamse overheid in het kader van de internationale klimaatakkoorden, te reserveren. De oprichting van een nieuw klimaatfonds binnen de Vlaamse begroting biedt hiervoor de meeste garanties.

Gezien de financiering van het beleid inzake de flexibele mechanismen van het Protocol van Kyoto nu mogelijk wordt vanuit het Klimaatfonds, is deze financiering niet meer noodzakelijk vanuit het Energiefonds en wordt in het energiedecreet de bepaling geschrapt dat het energiefonds gebruikt kan worden voor de financiering van het beleid inzake de flexibele mechanismen van het Protocol van Kyoto.

Daarnaast zullen ook de inkomsten, afkomstig van de boete vermeld in artikel 13.5.1 van het energiedecreet niet langer worden toegewezen aan het Energiefonds. Concreet gaat het hier om de boete voor het onvoldoende inleveren van emissierechten in het kader het Europese systeem voor de handel in broeikasgassen voor bedrijven. Met de oprichting van een Klimaatfonds is het immers aangewezen om deze inkomsten, die rechtstreeks samenhangen met het klimaatbeleid, aan dit nieuwe Klimaatfonds toe te wijzen. Sinds de start van emissiehandel, in 2005, werd in het Vlaamse Gewest echter geen enkele dergelijke boete opgelegd.

De bepaling dat de boete, vermeld in artikel 13.5.1. van het Energiedecreet geïndexeerd moet worden is noodzakelijk met het oog op de omzetting van de wijzigingen aan richtlijn 2003/87/EG. Richtlijn 2003/87/EG werd immers gewijzigd door richtlijn 2009/29/EG teneinde de regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten te verbeteren en uit te breiden. Eén van de elementen die gewijzigd is in richtlijn 2003/87/EG is dat de boete voor het onvoldoende inleveren van emissierechten overeenkomstig het Europese indexcijfer van de consumptieprijzen verhoogd moet worden.

Het klimaatfonds heeft de begrotingstechnische vorm van een variabel krediet, waarbij de (klimaat)ontvangsten exclusief bestemd worden voor de uitgaven decretaal toegestaan aan de uitgavenkant van het variabele krediet. In dergelijke begrotingsfondsen staan de beschikbare ontvangsten continu ter beschikking en worden de niet uitgegeven middelen in afwijking van de regel van de annaliteit van de begroting op het einde van het jaar automatisch overgedragen naar het volgende begrotingsjaar. Dit is immers een noodzaak gezien de inkomstenstromen tijdens een bepaald jaar in de meeste gevallen niet tijdens hetzelfde jaar zullen kunnen worden uitgegeven.

2. Voor de daaropvolgende periode(n) (2012-2020 en daarna)

Ook na de Kyotoperiode staan Vlaanderen nog grote inkomsten- en uitgavenstromen met betrekking tot de uitvoering van (de verplichtingen van) het internationale en Europese klimaatbeleid te wachten.

Vanaf 2012 zal het Vlaamse Gewest inkomsten ontvangen uit de veiling van emissierechten, die kunnen worden ondergebracht in het Vlaams Klimaatfonds.
Het gaat meer bepaald om volgende mogelijke inkomsten:
– de opbrengsten uit de veiling van emissierechten voor vaste installaties in 2013-2020. In 2012 is er bovendien een 'early auction' voorzien van een beperkt deel van deze rechten;
– de opbrengsten uit de veiling van emissierechten voor luchtvaart in 2012-2020;
– de opbrengsten van de administratieve geldboete vermeld in artikel 13.5.1. van het Energiedecreet van 8 mei 2009 (cfr. bovenstaande toelichting voor de Kyotoperiode).

De precieze omvang en timing van deze inkomsten voor Vlaanderen hangt af van de intra-Belgische lastenverdeling van de veilingopbrengsten.

Uitgaven

In de periode 2013-2020 is er echter ook een toenemende behoefte aan middelen voor het Vlaamse klimaatbeleid en met het oog op het nakomen van internationale en Europese verplichtingen. Meer bepaald zal Vlaanderen klimaat gerelateerde uitgaven dienen te verrichten voor:
– de uitvoering van intern Vlaams klimaatbeleid met het oog op het behalen van de Vlaamse broeikasgasemissiereductiedoelstellingen;
– de uitvoering van het Vlaamse beleid inzake de flexibiliteitsmechanismen van het Protocol van Kyoto of zoals uitgewerkt in Europese of internationale wetgeving of akkoorden;
– de uitvoering van Vlaamse bijdrage(n) in kader van de internationale steun aan ontwikkelingslanden in hun strijd tegen klimaatverandering;
– de remediëring van competitiviteitsverlies bij de Vlaamse bedrijven ten gevolge van Europees of internationaal klimaatbeleid;
– alle beleidskosten die verband houden met de voorbereiding, organisatie of bijdragen in het kader van klimaatveilingen.

De Minaraad vindt het positief dat er een Vlaams Klimaatfonds wordt opgericht. De Minaraad benadrukt dat het belangrijk is om eerst maximaal alle interne maatregelen te treffen die technisch en economisch uitvoerbaar en maatschappelijk aanvaardbaar zijn en dat pas dan de inzet van flexibiliteitsmechanismen dient te komen. De Minaraad vindt het ook noodzakelijk om snel werk te maken van de interne Belgische lastenverdeling en de verdeling van de opbrengsten van de veiling van emissierechten gezien dit mede bepalend zal zijn voor de middelen in het fonds.

De Vlaamse Regering is het eens met deze punten en bevestigt dat de onderhandelingen over de lastenverdeling en de verdeling van de veilingopbrengsten momenteel een prioritair aandachtspunt zijn binnen de Nationale Klimaatcommissie.

De Minaraad meent dat omzichtig moet worden omgesprongen met de mogelijkheid om de middelen uit het Fonds in te zetten voor de remediëring van competitiviteitsverlies bij Vlaamse bedrijven. De Europese ETS-bedrijven die bedreigd worden door oneerlijke concurrentie van buiten de Unie zijn volgens de Minaraad al voldoende beschermd in de huidige ETS-richtlijn. De Raad vraagt dan ook dat het financieel compenseren van bedrijven enkel in uitzonderlijke gevallen wordt toegelaten op basis van een duidelijk beleidskader.

De Vlaamse Regering deelt deze bekommernis en zal met de aanbeveling rekening houden.

De Minaraad vraagt zich af hoe dubbeltellingen kunnen worden vermeden bij de verwerving van groene AAU's uit GIS-projecten (in rekening brengen van de emissiereductie zowel in Vlaanderen als bij het gastland). In dit verband is het inderdaad zo dat de gerealiseerde reductie zowel in Vlaanderen als in het gastland kan in rekening gebracht worden maar dat de financiering van emissie- en energiebesparende projecten door Vlaanderen via de aankoop van groene AAU's hoe dan ook tot een bijkomende emissiereductie in het gastland zal leiden. Immers, zonder de inbreng van deze additionele middelen zouden deze bijkomende investeringen in het gastland niet mogelijk zijn en zou de emissiereductie niet plaatsvinden. Netto leidt dit mechanisme dus effectief wel tot een emissiereductie.

In dat kader wijst de Minaraad er ook op dat het streven naar de laagst mogelijke prijs niet noodzakelijk verenigbaar is met de doelstelling om projecten te selecteren op basis van geloofwaardigheid. Immers, hoe geloofwaardiger de emissiereductie in het gastland, hoe duurder de AAU's wellicht zullen zijn.

Deze opmerking kan worden onderschreven. In het kader van de onderhandelingen met de gastlanden zal dan ook een gefundeerde afweging moeten plaatsvinden tussen prijs en vergroeningsgraad van de aangeboden AAU's.

In tegenstelling tot wat gesteld wordt onderaan pagina 5 van het advies van de SERV, werd de intentie van de VR om het restant aan EUA's in de nieuwkomersreserve te verkopen reeds aangegeven in de rapportering van mei 2011 over de stand van zaken van de verwerving van Kyoto-eenheden door het Vlaamse Gewest. Meer bepaald werd het volgende aangegeven: "Het Vlaamse Gewest zal, voor het overbruggen van deze resterende reductie-inspanning, gebruik maken van het overschot aan Europese emissierechten dat is opgetreden in de Vlaamse toewijzingsreserve voor nieuwkomers voor de handelsperiode 2008-2012. Het ETS-plafond ligt voor Vlaanderen op 36.866.257 ton CO_2-eq per jaar, waarvan 32.623.227 voor bestaande installaties en 4.242.986 voor nieuwkomers. Voor de volledige Kyoto-periode bedraagt de nieuwkomersreserve dus 21.214.928 emissierechten, waarvan er op grond van de tot 12 mei 2011 ingediende aanvragen 10.308.878 zouden worden toegewezen en 1.725.864 zouden zijn gereserveerd. Met de 940.294 emissierechten die er ondertussen nog zijn bijgekomen wegens bedrijfssluitingen geeft het een nog beschikbare reserve van 10.120.480 emissierechten. Na aftrek van zoals geraamd 600.000 rechten voor waarschijnlijke aanvragen en naar schatting 1.500.000 rechten voor onzekere aanvragen zou de nieuwkomersreserve, voornamelijk ingevolge de economische groeivertraging, nog steeds een overschot van meer dan 8 miljoen emissierechten bevatten.

De minister, bevoegd voor Leefmilieu, zal de nodige initiatieven ontwikkelen om dit surplus te valoriseren in de vorm van voor overheden aanwendbare Kyoto-eenheden met het oog op het invullen van de Vlaamse Kyoto-doelstelling in de non-ETS-sectoren.".

Voetnoot 3 van het voorliggende SERV-rapport lijkt dit te bevestigen.

Betreffende de vijf vragen/voorwaarden, die de SERV formuleert:

1. zoals aangegeven in het Vlaams klimaatplan 2006-2012 en haar voortgangsrapporten is de Vlaamse Regering bij de uitwerking van het klimaatbeleid voor de Kyotoperiode steeds uitgegaan van het principe dat alle interne maatregelen die technisch en economisch uitvoerbaar zijn en die maatschappelijk aanvaardbaar zijn, zouden worden uitgevoerd. Deze maatregelen zijn uitvoerig beschreven en geëvalueerd in de publiek toegankelijke voortgangsrapporten. Verder wordt er op gewezen dat er in de tweede helft 2012 geen extra intern beleid meer kan worden opgestart met het oog op het terugdringen van de Kyotokloof. Een ex-postevaluatie van de Kyotomaatregelen zoals nu gevraagd, kan dan ook onmogelijk als voorwaarde geponeerd worden om bijkomende emissierechten aan te kopen voor de Kyotoperiode;

2. de Vlaamse Regering besliste op 27/4 om voor de Kyotoperiode over te gaan tot de aankoop van groene AAUs. In dit verband werd beslist een prospectie op te starten bij de Europese lidstaten die groene AAU's aanbieden. De verwervingsregels voor de inzet van de flexibiliteitsmechanismen na 2012 zullen vastgelegd worden bij de opmaak van het Vlaams klimaatbeleidsplan 2013-2020. De nadruk blijft uiteraard liggen op het uitvoeren van intern klimaatefficiënt beleid;

3. via de oprichting van een Vlaams Klimaatfonds verzekert de Vlaamse Regering een continue stroom van inkomsten om in eerste instantie een doorgedreven en ambitieuze intern Vlaamse mitigatiestrategie te financieren. De strategie voor de periode na 2012 zal gestalte krijgen in een nieuw Vlaams Klimaatplan 2013-2020, dat minister Schauvliege in 2012 aan haar collega's in de Vlaamse Regering zal voorleggen. Dit Vlaams Klimaatplan 2013-2020 zal een rist van kostenefficiënte Vlaamse maatregelen (onder meer in de sectoren energie, mobiliteit, industrie en landbouw) bevatten om de klimaatverandering tegen te gaan. Voor de Kyotoperiode wordt er op gewezen dat er in de tweede helft 2012 geen extra intern beleid meer kan worden opgestart met het oog op het terugdringen van de Kyotokloof. Een ex-postevaluatie van de Kyotomaatregelen zoals nu gevraagd, kan dan ook onmogelijk als voorwaarde geponeerd worden om bijkomende emissierechten aan te kopen voor de Kyotoperiode;

4. bij het aanmelden van het Vlaamse Toewijzingsplan 2008-2012 aan de Europese Commissie heeft Vlaanderen inderdaad de mogelijkheden 'veilen' en 'banken' aangehaald voor het geval een overschot overblijft in de reserve voor nieuwkomers. Uit de Europese regelgeving blijkt echter dat het banken van deze EUA's uit de nieuwkomersreserve naar de volgende handelsperiode niet mogelijk is. Daarom werd geopteerd om de dit overschot te veilen, waardoor deze inkomsten aangewend konden worden voor het verwerven van Kyoto-eenheden;

Voor wat betreft deze veiling van het overschot moeten verder inderdaad nog enkele keuzes gemaakt worden, onder meer wat betreft het aantal veilingen dat georganiseerd wordt om de totale hoeveelheid op de markt te brengen en de tijdstippen van deze veilingen. De concrete uitvoering van deze veilingen zal gebeuren door een veilingplatform dat aangeduid zal worden aan de hand van een openbare aanbestedingsprocedure. In het bestek van deze openbare aanbestedingsprocedure is opgenomen dat het veilingplatform, naast het organiseren van de veilingen, ook advies moet uitbrengen aan de Vlaamse Overheid met betrekking tot de timing en de optimale grootteorde van de te veilen EUA's. Hierbij moet echter in het achterhoofd gehouden worden dat uit het verleden blijkt dat het uitermate moeilijk is om de evolutie van de EUA-prijs accuraat te voorspellen;

5. ook met twee afzonderlijke fondsen blijft het voeren van een geïntegreerd klimaat- en energiebeleid mogelijk en dit blijft uiteraard het uitgangspunt van de Vlaamse Regering. Het voeren van een geïntegreerd klimaatbeleid overtreft echter de sector energie. De middelen uit het klimaatfonds kunnen, in de optiek van de Vlaamse Regering, dan ook niet uitsluitend worden ingezet voor de ondersteuning van energiebeleid maar ook voor kostenefficiënt klimaatbeleid in andere sectoren zoals landbouw of mobiliteit. Het klimaatfonds is dus bij uitstek een geïntegreerd en bevoegdheidsoverschrijdend instrument dat een hefboom moet zijn voor het voeren van intern klimaatbeleid in alle non-ETS-sectoren.

Betreffende de onduidelijkheden, die de SERV formuleert:

1. met de Kyotoperiode wordt de periode 2008-12 bedoeld oftewel de eerste verbintenisperiode onder het Kyotoprotocol. Het overschot in de nieuwkomersreserve kan, overeenkomstig Europese bepalingen, geveild worden tot juni 2013. De formulering 'met betrekking tot de periodes na 2012' verwijst inderdaad naar de inkomsten/bestedingen die te maken hebben met de verbintenisperiodes na 2012;
2. het derde punt van artikel 14, §3, laat toe dat, indien er na de eindafrekening voor de Kyotoperiode nog inkomsten resteren die niet benut werden, deze inkomsten aangewend kunnen worden met betrekking tot de periodes na 2012. Hierdoor zijn er in de praktijk geen 'schotten' geïntroduceerd in het Klimaatfonds;
3. de vermelding van de flexibiliteitsmechanismen in artikel 8.1.1. van het Energiedecreet verwijst naar de steunprogramma's voor de toepassing van deze flexibiliteitsmechanismen, en niet naar de verwerving zelf van de flexibiliteitsmechanismen. Het is dus wel degelijk de bedoeling dat aan deze steunprogramma's ook in de toekomst tegemoetkomingen worden toegekend vanuit het Energiefonds;
4. de oprichting van het klimaatfonds, gericht op het behalen van leefmilieudoelstellingen, situeert zich in een bredere context dan deze van het Energiedecreet.

Hoofdstuk 5. Bossencompensatiefonds

Artikel 18

De wijziging is noodzakelijk voor het terugstorten van middelen die aan de Vlaamse Landmaatschappij waren ter beschikking gesteld in 2008 vanuit het Fonds voor de compenserende bebossing voor de realisatie van grondaankopen via de grondenbank Parkbos Gent. Aangezien de grondverwerving in het Parkbos nu voor het overgrote deel via onteigening zal gebeuren, zal in 2012 dit bedrag teruggestort worden in het Bossencompensatiefonds.

De Raad van State merkte in haar advies 51.390/1/3 van 22 mei 2012 op dat het niet duidelijk is wie precies bedoeld wordt met de woorden "andere instanties" in het voorontwerp van programmadecreet. Door het hernemen van die begunstigden bij wie mogelijke gevallen die aanleiding kunnen geven tot een terugstorting van niet-aanwending van door het Fonds toegekende middelen zich kunnen voordoen, is deze bepaling sluitend. De tekst van het voorontwerp van decreet werd alzo in het ontwerp van decreet aangepast.

Hoofdstuk 6. Drinkwater

Artikel 19

Het lozen van water afkomstig van grootschalige bronbemalingen op de riool moet maximaal vermeden worden. Hiertoe werd in de heffingsregeling voor de waterverontreiniging een beslissingboom vastgelegd die Aquafin moet hanteren bij de vraag tot toelating om water afkomstig uit bronmalingen te lozen op de riolering. Het lozen van bemalingwater is in principe vrijgesteld van heffing, tenzij de lozing bepaalde criteria inzake duur of debiet overschrijdt. In deze gevallen wordt een saneringscontract met Aquafin afgesloten

en zal Aquafin een vergoeding V aanrekenen die in mindering van de heffing zal gebracht worden.

Naast de vergoeding V (of de heffing) zou in principe een gemeentelijke vergoeding aangerekend kunnen worden, ook op de van heffing vrijgestelde bronbemalingen, tenzij er in de gemeentelijke contracten een vrijstelling van gemeentelijke vergoeding voorzien is, wat op heden niet het geval is. Het gebruik van de riolering wordt reeds aan banden gelegd via de vermelde beslissingsboom. Gezien het gebruik van de riolering hierdoor sterk beperkt wordt en de bronbemalingen op gemeentelijk vlak noch kosten veroorzaken bij het dimensioneren en dus het aanleggen van de gemeentelijke riolering, noch kosten veroorzaken op vlak van exploitatie, wordt een vrijstelling van de gemeentelijke vergoeding op de bronbemalingen ingevoerd.

Om een gelijke behandeling te garanderen voor alle bronbemalingen, dient deze bepaling in te gaan op 1 januari 2010. De heffingsregeling voor de bronbemalingen is weliswaar in werking getreden op 1 januari 2011, dit wil zeggen vanaf het heffingsjaar 2011. Aangezien de heffing 2011 op basis van de gegevens van 2010 wordt berekend, zijn de in 2010 uitgevoerde bronbemalingen volgens de in artikel 35bis, §8, bepaalde criteria heffingsplichtig. Om deze reden en om een mogelijke retroactieve inning van de gemeentelijke vergoeding uit te sluiten, dient onderhavige bepaling in te gaan vanaf 1/1/2010. Dit is tevens de datum waarop de regels met betrekking tot de heffing voor het lozen van water afkomstig van een bronbemaling noodzakelijk voor het uitvoeren van bouwkundige werken werden aangepast. Overigens kan de terugwerkende kracht van een wetsbepaling slechts aanleiding geven tot problemen wanneer daardoor de rechten van rechtsonderhorigen worden geschonden. Uiteraard is dit hier niet het geval. De retroactieve werking van de vrijstelling is in het voordeel van de eigen waterwinners (bronbemalers) aan wie de gemeenten, het gemeentebedrijf, de intercommunale of het intergemeentelijk samenwerkingsverband of een door de gemeente na een publieke marktbevraging aangestelde entiteit een vergoeding op de bronbemaling kan aanrekenen.

Hoofdstuk 7. Fonds voor Landinrichting en Natuurlijke rijkdommen

Artikel 20

Er bestaan drie ruilverkavelingswetten:
– de ruilverkavelingswet van 22 juli 1970 (aangevuld door de wet van 11 augustus 1978) regelt de ruilverkaveling uit kracht van de wet;
– de ruilverkavelingswet van 12 juli 1976 regelt de ruilverkaveling uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken;
– de ruilverkavelingswet van 10 januari 1978 regelt de ruilverkaveling in der minne.

Sinds de oprichting van het Fonds voor Landinrichting en Natuurlijke Rijkdommen werden in het Vlaamse Gewest in de praktijk uitsluitend ruilverkavelingsprojecten uitgevoerd op grond van de ruilverkavelingswet van 22 juli 1970 (aangevuld door de wet van 11 augustus 1978).

De ruilverkavelingsprojecten op grond van de wet van 22 juli 1970 (aangevuld door de wet van 11 augustus 1978) resulteren in een aantal toegewezen ontvangsten voor het Vlaamse Gewest. Die toegewezen ontvangsten zijn bepaald in artikel 23, §1, tweede lid, a), van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, het laatst vervangen bij het decreet van 7 juli 1998.

Recent werd een ruilverkavelingsproject opgestart op grond van de ruilverkavelingswet van 12 juli 1976. Het betreft de gebruiksruil A11, traject Leopoldkanaal-N49 (cf. besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2009 tot instelling gebruiksruil A11, traject Leopoldkanaal-N49, en tot oprichting ruilcomité).

Recent werden enkele ruilverkavelingsprojecten opgestart op grond van de wet van 10 januari 1978. Het betreft de vrijwillige ruilverkavelingen Maaseik-Zuid (cf. ministerieel besluit van 29 maart 2011 tot voorlopige nuttigverklaring van de vrijwillige ruilverkaveling Maaseik-Zuid) en Molenveld-Rotem (cf. ministerieel besluit van 24 augustus 2011 tot instelling van het onderzoek naar het nut van een vrijwillige ruilverkaveling Molenveld-Rotem).

Naar analogie met de ruilverkavelingsprojecten op grond van de wet van 22 juli 1970 (aangevuld door de wet van 11 augustus 1978) zullen de ruilverkavelingsprojecten op grond van de wet van 12 juli 1976 en de ruilverkavelingsprojecten op grond van de wet van 10 januari 1978 resulteren in een aantal toegewezen ontvangsten voor het Vlaamse Gewest.

Ruilverkavelingswet van 12 juli 1976

De ontvangsten voortvloeiend uit de toepassing van artikel 6 (gebruiksruil) en artikel 31 (vereenvoudigde ruilverkaveling) van de wet van 12 juli 1976 zijn analoog aan de ontvangsten voortvloeiend uit de toepassing van artikel 14 van de wet van 22 juli 1970 (aangevuld door de wet van 11 augustus 1978). Het betreft intresten die de eigenaars betalen wanneer ze hun deel in de kosten van de ruilverkaveling gespreid over meerdere jaren betalen.

De ontvangsten voortvloeiend uit de toepassing van artikel 57 (gebruiksruil en vereenvoudigde ruilverkaveling) van de wet van 12 juli 1976 zijn analoog aan de ontvangsten voortvloeiend uit de toepassing van artikel 46 van de wet van 22 juli 1970 (aangevuld door de wet van 11 augustus 1978). Het betreft het positief saldo van de rekening van het ruilcomité bij de ontbinding van het ruilcomité op het einde van de gebruiksruil en, in voorkomend geval, de vereenvoudigde ruilverkaveling.

De ontvangsten voortvloeiend uit de toepassing van artikel 76 van de wet van 12 juli 1976 (gebruiksruil en vereenvoudigde ruilverkaveling) zijn analoog aan de ontvangsten voortvloeiend uit de toepassing van artikel 76 van de wet van 22 juli 1970 (aangevuld door de wet van 11 augustus 1978). Het betreft de terugbetaling van terugvorderbare voorschotten die het Vlaamse Gewest aan de Vlaamse Landmaatschappij heeft verleend om tijdelijk een grondreserve op te bouwen tijdens de voorbereiding en de uitvoering van de gebruiksruil en, in voorkomend geval, de vereenvoudigde ruilverkaveling.

Ruilverkavelingswet van 10 januari 1978

De ontvangsten voortvloeiend uit de toepassing van artikel 7 van de wet van 10 januari 1978 zijn analoog aan de ontvangsten voortvloeiend uit de toepassing van artikel 14 van de wet van 22 juli 1970 (aangevuld door de wet van 11 augustus 1978). Het betreft intresten die de eigenaars betalen wanneer ze hun deel in de kosten van de ruilverkaveling gespreid over meerdere jaren betalen.

De ontvangsten voortvloeiend uit de toepassing van artikel 52 van de wet van 10 januari 1978 zijn analoog aan de ontvangsten voortvloeiend uit de toepassing van artikel 46 van de wet van 22 juli 1970 (aangevuld door de wet van 11 augustus 1978). Het betreft het positief saldo van de rekening van het provinciaal comité voor ruilverkaveling in der minne, bij de vereffening van de rekening voor elk project van ruilverkaveling in der minne.

Hoofdstuk 8. Bekrachtiging van de gewijzigde verplichte bijdragen bestemd voor de promotie en afzetbevordering van de Vlaamse producten van de sectoren

Artikel 21

Het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) heeft op grond van artikel 11, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap 'Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing', het recht om verplichte bijdragen te innen van de marktdeelnemers uit de sectoren landbouw, tuinbouw, visserij en agrovoeding. In uitvoering van artikel 11, tweede lid, van datzelfde decreet, legt de Vlaamse Regering, op initiatief van VLAM, na goedkeuring in de sectorgroepen, de bijdragen, de bijdrageplichtigen en de inningsvoorwaarden vast en verklaart die algemeen bindend.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 9 september 2011 tot wijziging van bijlagen IV, VI en IX van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 1997 betreffende de verplichte bijdragen bestemd voor de promotie en afzetbevordering van de Vlaamse producten van de sectoren landbouw, tuinbouw en visserij wijzigt de bijdragen in diverse sectoren. Het besluit werd gepubliceerd op 4 oktober 2011 in het Belgisch Staatsblad. Op grond van artikel 11, derde lid, van voornoemd decreet dient dat besluit binnen het jaar na de inwerkingtreding ervan bekrachtigd te worden bij decreet, op straffe van opheffing van rechtswege.

Het voorliggend artikel voorziet in deze bekrachtiging.

Artikel 22

Voorliggend artikel regelt eenzelfde bekrachtiging als opgenomen in het voorgaande artikel. Het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2012 tot wijziging van bijlage III van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 1997 betreffende de verplichte bijdragen bestemd voor de promotie en afzetbevordering van de Vlaamse producten van de sectoren landbouw, tuinbouw en visserij dient binnen het jaar na de inwerkingtreding ervan bekrachtigd te worden bij decreet, op straffe van opheffing van rechtswege.

Het voorliggend artikel voorziet in deze bekrachtiging.

Hoofdstuk 9. Co-existentie van genetisch gemodificeerde suikerbieten en aardappelen met conventionele suikerbieten en aardappelgewassen, en biologische suikerbieten en aardappelgewassen

Artikel 23

Het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen voorziet in artikel 7, §3, een verplichte decretale bekrachtiging binnen de achttien maanden volgend op hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van de artikelen die het bedrag vastleggen van de bijdrage die landbouwers moeten betalen aan het compensatiefonds. Zonder bekrachtiging wordt het artikel houdende de vaststelling van de bijdrage van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht tot de datum van de inwerkingtreding. De bijdrage wordt door de Vlaamse Regering via een beperkte machtiging voor elk afzonderlijk gewas vastgesteld.

De bijdrage voor de teelt genetisch gemodificeerde suikerbieten (15 euro/ha), vastgelegd in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 november 2011 houdende de vaststelling van specifieke maatregelen voor de co-existentie van genetisch gemodificeerde suikerbieten met conventionele suikerbieten en biologische suikerbieten, bekendgemaakt

in het Belgisch Staatsblad van 23 december 2011 (editie 1), moet voor 23 juni 2013 bekrachtigd zijn door de wetgever, in casu het Vlaams Parlement.

Het voorliggend artikel voorziet in deze bekrachtiging.

Artikel 24

Voorliggend artikel regelt de bekrachtiging, naar analogie met het vorige artikel, van de bijdrage voor de teelt van genetisch gemodificeerde aardappelgewassen (15 euro/ha), vastgelegd in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 november 2011 houdende de vaststelling van specifieke maatregelen voor de co-existentie van genetisch gemodificeerde aardappelgewassen met conventionele aardappelgewassen en biologische aardappelgewassen, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 23 december 2011 (editie 1).

Hoofdstuk 10. Onderhoudspremie voor beschermde monumenten en stads- en dorpsgezichten

Artikel 25

Op 10 september 2004 werd aan de heer Haentjens een onderhoudspremie toegekend van maximaal 10.281,91 euro voor de uitvoering van verschillende onderhoudswerken, onder meer dakwerken, aan het beschermde monument gelegen te Aalst, Pontstraat 21. Volgens het op dat ogenblik nog geldende besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 1994 tot het instellen van een onderhoudspremie voor beschermde monumenten, moesten deze werken niet alleen uiterlijk op 30 september 2005 beëindigd zijn, maar moest de premie uiterlijk op dezelfde datum ook opgevraagd zijn. Zowel het vroegere onderhoudspremiebesluit van 29 september 1994, als het huidige besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2004 tot het vaststellen van een onderhoudspremie voor beschermde monumenten en stads- en dorpsgezichten laten niet toe om een verlenging toe te staan van deze geldigheidstermijn.

Weliswaar werden de onderhoudswerken tijdig beëindigd, maar door een aanslepende gerechtelijke procedure tussen aannemer en bouwheer over een betwiste factuur werd pas op 20 januari 2009 een proces-verbaal van voorlopige oplevering opgesteld. De gerechtelijke procedure zelf eindigde slechts op 15 oktober 2010 waardoor het toenmalige agentschap Ruimte en Erfgoed pas op 15 december 2010 het eindadvies van de officiële aanvraag tot betaling kon opmaken.

Intussen was de toegekende premie echter reeds van ambtswege geannuleerd wegens het verstrijken van de termijn tot uitbetaling.

Na grondig nazicht van het dossier is gebleken dat de heer Haentjens wel degelijk op 28 september 2005, dus vlak vóór het verstrijken van de geldigheidstermijn van de toegekende premie, de administratie heeft verwittigd dat er een gerechtelijke procedure lopende was waardoor hij onmogelijk zijn aanvraag tot betaling binnen de voorgeschreven termijn kon indienen. Hij stelde ook voor om het niet-betwiste deel van de onderhoudswerkzaamheden al af te rekenen zodat de toegekende premie gedeeltelijk uitbetaald kon worden. Dit toont aan dat hij wel degelijk alert was voor het verstrijken van de geldigheidstermijn en hiervoor zelf oplossingen formuleerde.

Na herhaaldelijke weigeringen tot uitbetaling, gebaseerd op de geldende regelgeving, diende betrokkene een klacht in bij de Vlaamse Ombudsdienst. De Vlaamse Ombudsdienst oordeelde dat strikt juridisch de uitbetaling van de premie terecht geweigerd werd gelet op het verstrijken van de termijn tot uitbetaling. Maar de Vlaamse Ombudsdienst oordeelde eveneens dat er niet altijd even consequent en efficiënt werd gecommuniceerd naar de aanvrager (hij kreeg onder meer de vraag om de facturen nogmaals op te sturen) en dat

de aanvrager hierdoor het gerechtvaardigd vermoeden kreeg dat zijn dossier alsnog kon worden afgehandeld. De aanvrager had eveneens proactief opgetreden door het nakend overschrijden van de termijn te melden aan het agentschap en bovendien mee te denken aan een mogelijke oplossing. De Vlaamse Ombudsdienst vermeldde dit in het Jaarverslag 2011, *Parl. St*. Vl. Parl. 2011-12, nr. 41/1, p. 47.

Op basis van het standpunt van de Vlaamse Ombudsdienst en intern overleg binnen Onroerend Erfgoed werd de betrokkene op 19 september 2011 gemeld wel recht te hebben op de premie. Vermits de initiële premie echter vervallen is, moet een nieuwe premie toegekend worden en dit afwijkend van de reguliere geldigheidstermijn (de gesubsidieerde onderhoudswerken zijn immers al uitgevoerd en opgeleverd).

Om deze nieuwe premie te kunnen toekennen en uit te betalen moet dat ook een specifieke wettelijke grondslag gecreëerd worden. Naar analogie met gelijkaardige specifieke regelingen in het verleden, wordt deze specifieke wettelijke grondslag ingeschreven in het programmadecreet.

Hoofdstuk 11. Gewezen DAC-statuut in de sportsector

Artikel 26

Dit artikel machtigt de regering om een regeling uit te werken om de gewezen DAC-projecten in de sportsector te laten uitdoven.

De DAC-projecten in de sportsector werden geregulariseerd op 1 januari 2003. Omdat het van bij het begin van de regularisatie de bedoeling was de arbeidsplaatsen die worden gesubsidieerd in de DAC-projecten te integreren in een structurele subsidieregeling, is het nodig de mogelijkheid te creëren om de bestaande gesubsidieerde arbeidsplaatsen in de gewezen DAC-projecten af te bouwen en in te zetten in structurele subsidieregelingen.

Om het de organisaties die momenteel nog worden gesubsidieerd voor de gewezen dac-arbeidsplaatsen toe te laten zich voor te bereiden op een eventuele vermindering van deze subsidie, zal in overleg met betrokkenen een overgangsregeling worden uitgewerkt. Die overgangsregeling moet duidelijkheid en rechtszekerheid bieden zowel voor organisaties als werknemers in de gewezen dac-projecten.

De organisatie blijft een subsidie ontvangen voor de loonkost van de werknemers die reeds voor 1 januari 2003 in dienst waren, zolang deze werknemers bij de organisatie in dienst blijven.

Naargelang de arbeidsplaatsen in de gewezen DAC-projecten kunnen worden afgebouwd, zullen de aldus vrijgekomen budgetten opnieuw worden ingezet voor tewerkstelling in de sport op basis van een structurele subsidieregeling.

Hoofdstuk 12. Registratierechten

Bij de totstandkoming van de meeneembaarheid van registratierechten (decreet van 1 februari 2002) werd door de Raad van State, afdeling Wetgeving, reeds aangegeven dat artikel 212bis van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten zo geredigeerd werd dat de registratierechten op de oorspronkelijke aankoop worden teruggegeven terwijl het wellicht de bedoeling van de stellers was de rechten betaald naar aanleiding van de nieuwe aankoop terug te geven ten belope van de rechten betaald bij de oorspronkelijke aankoop.

Destijds werd niet op de suggestie van de Raad van State ingegaan. Er werd immers gevreesd dat een dergelijke tekstaanpassing de tekst bijkomend zou verzwaren, terwijl de aanpassing geen enkel gevolg zou hebben voor de rechthebbenden.

Ondertussen is echter gebleken dat de bedenking van de Raad van State niet louter theoretisch is.

Het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 48/2012 van 22 maart 2012 heeft immers duidelijk gemaakt dat de decreetgever de regelgeving anders had moeten redigeren. De suggestie van de Raad van State maakt duidelijk welk concept de decreetgever werkelijk voor ogen had.

In lijn met het advies van de Raad van State van destijds en de aard van de teruggave wordt daarom nu de formulering – voor wat de meeneembaarheid door teruggave betreft – aangepast. Niet zozeer de registratierechten op de oorspronkelijke aankoop maar wel de registratierechten betaald naar aanleiding van de nieuwe aankoop worden, naargelang de situatie, ofwel onmiddellijk verminderd (via verrekening), ofwel later teruggegeven.

Het is trouwens niet logisch dat het Vlaamse Gewest registratierechten zou kunnen teruggeven die betaald geweest zijn op een ogenblik dat deze gedeeltelijk of integraal aan de federale overheid toekwamen. Het is correcter te stellen dat de registratierechten betaald op de recente aankopen worden terug betaald ten belope van de rechten die op de aankoop van de oude hoofdverblijfplaats werden betaald.

Deze aanpassing maakt meteen duidelijk dat wanneer er – om welke reden dan ook – geen registratierechten werden betaald naar aanleiding van de aankoop van de nieuwe hoofdverblijfplaats, er ook geen aanleiding kan zijn tot teruggave van rechten in toepassing van de meeneembaarheid. Een overheid kan immers slechts registratierechten teruggeven aan een belastingplichtige, wanneer laatstgenoemde daadwerkelijk registratierechten verschuldigd is.

Voorliggende wijziging is meer dan een louter technische oplossing voor een juridische ongelijkheid, beschreven door het Grondwettelijk Hof. De wijziging wordt ook doorgevoerd vanuit een gewijzigde beleidsdoelstelling met betrekking tot de meeneembaarheid. Die doelstelling betreft niet langer de mobiliteit van huisbezitters, maar het verminderen van het verschuldigd bedrag aan registratierechten bij een opeenvolgende betaling van deze rechten.

Het arrest van het Europees Hof van Justitie van 1 december 2011 heeft bovendien verduidelijkt dat de meeneembaarheid verbonden moet blijven met het stelsel van registratierechten om de noodzakelijke samenhang in het belastingstelsel te vrijwaren. Om die reden kunnen enkel de registratierechten bij de aankoop van een nieuwe hoofdverblijfplaats worden verminderd. Het Vlaamse Gewest kan geen korting geven op de btw, noch een teruggave van btw verlenen. Een dergelijke uitbreiding van de meeneembaarheid is niet alleen juridisch onmogelijk, het zou bovendien de noodzakelijke samenhang in het stelsel van de registratierechten doorbreken.

Deze wijziging zorgt er bovendien voor dat indien op de aankoop van een vorige hoofdverblijfplaats geen evenredige registratierechten werden betaald maar wel btw, er geen 'verlies' is van meeneembaarheid van eerder betaalde registratierechten op een vorige hoofdverblijfplaats mits voor de ganse keten van verrichtingen steeds aan alle termijnvoorwaarden werd voldaan. Op deze manier krijgen natuurlijke personen-eigenaars de kans om, eens de nieuwbouwwoning als hoofdverblijfplaats opnieuw wordt geruild voor een bestaande woning, eveneens te genieten van een korting op de nieuw te betalen registratierechten, ten belope van de eerder betaalde registratierechten.

Het Hof van Justitie verantwoordt de beperking van het vrije verkeer door de meeneembaarheid door de samenhang van belastingstelsel. Er is immers een rechtstreeks verband tussen het belastingvoordeel en de compensatie door de betrokken heffing. Dat verband bestaat omdat het gaat om eenzelfde belastingplichtige die de betrokken rechten reeds

heeft voldaan en die in aanmerking komt voor aftrek en anderzijds om een in het kader van eenzelfde belasting verleend voordeel. Die twee voorwaarden (dezelfde belastingplichtige, dezelfde belasting) volstaan om het verband vast te stellen. Die twee voorwaarden blijven ook in de nieuwe regeling ongewijzigd geldingskracht behouden. De belastingvoordelen blijven volledig verbonden met het stelsel van registratierechten. De btw-aankoop is slechts een extern element dat de betrokken keten niet doorbreekt onder bepaalde voorwaarden, maar de btw-aankoop zelf kan het belastingvoordeel zelf niet teweegbrengen. Het rechtstreeks verband in het stelsel de registratierechten blijft op die manier in het licht van het arrest van het Hof van Justitie gevrijwaard. Om de samenhang te bewaren is bovendien vereist dat de beperking geschikt voor en evenredig aan de nagestreefde doelstelling moet zijn. Ook die voorwaarde blijft voldaan. De perfecte symmetrie blijft immers behouden alsook de betrokken beperking via het plafond van 12.500 EUR.

Het decreet van 23 december 2010 heeft de regeling van de meeneembaarheid reeds aangepast aan de gewijzigde vrijstelling van het evenredig recht, voorzien bij artikel 159, 8°, van vermeld wetboek. Dit decreet voorziet dat de meeneembaarheid door verrekening van in het verleden betaalde registratierechten mogelijk blijft ook al geschiedt de wederverkoop van de vorige woning volledig onder het toepassingsgebied van de btw, en dus met volledige vrijstelling van het evenredig registratierecht. Uiteraard dient de termijn tussen de wederverkoop van de vorige woning en de nieuwe aankoop te worden gerespecteerd.

Het artikel 212bis dat de meeneembaarheid door teruggave voorziet, diende niet te worden aangepast, aangezien deze tekst de meeneembaarheid niet belet wanneer de wederverkoop volledig aan het stelsel van de btw is onderworpen.

Met onderhavige tekst wordt nog een stap verdergegaan om tegemoet te komen aan de kritiek van het Grondwettelijk Hof. Er wordt nu voorzien dat de mogelijkheid tot meeneembaarheid van registratierechten behouden blijft wanneer in de keten van aankopen en verkopen van hoofdverblijfplaatsen (= elementen van een verrichting) een aankoop van een woning met een bijhorend terrein geschiedt onder toepassing van het btw-stelsel.

Om dit doel te bereiken wordt voorzien dat een aankoop die volledig van het evenredig verkooprecht is vrijgesteld en aan btw is onderworpen, voor de toepassing van de meeneembaarheid toch als een verkoop onderworpen aan het evenredig recht wordt beschouwd. Toch zal de meeneembaarheid niet kunnen toegepast worden naar aanleiding van die aankoop zelf, het terug te geven bedrag of het te verminderen bedrag aan registratierechten is immers gelijk aan nul, maar de in het verleden opgebouwde massa aan meeneembare registratierechten kan voortaan worden overgedragen naar een volgende aankoop van een hoofdverblijfplaats die wel aanleiding geeft tot de heffing het evenredig verkooprecht. Het is dus m.a.w. de bedoeling de aankoop onder het btw-stelsel in de keten van verrichtingen te ‘neutraliseren’.

Wanneer in een keten van verrichtingen, schematisch voorgesteld: A1-V1-A2-V2-A3 of A1-A2-V1-V2-A3, de verrichting A2 volledig van het evenredig registratierecht is vrijgesteld en onderworpen is aan btw, kan het wettelijk aandeel in de rechten geheven op A1, voortaan nog worden verrekend met de rechten geheven op A3, in de veronderstelling dat A3 wel aanleiding geeft tot de heffing van het evenredig verkooprecht. Mutatis mutandis gelden de bestaande voorwaarden, beperkingen en termijnen voor alle in de keten betrokken verrichtingen.

Ook de meeneembaarheid door teruggave wordt in gelijkaardige zin aangepast. Wanneer in een keten van verrichtingen, schematisch voorgesteld als A1-A2-V1-A3-V2 of A1-V1-A2-A3-V2, een teruggave van registratierechten niet mogelijk is omdat op A2 enkel btw werd geheven, kan het wettelijk aandeel in de rechten betaald op A3 nog worden teruggegeven, beperkt tot het wettelijk aandeel in de rechten betaald op A1.

Op die manier blijft de continuïteit van de meeneembaarheid in alle gevallen gewaarborgd. Wanneer in een keten van verrichtingen een aankoop slechts gedeeltelijk van het evenredig verkooprecht is vrijgesteld en het grondaandeel aan het evenredig verkooprecht wordt onderworpen, is deze continuïteit vandaag reeds verzekerd. Vaak kan de meeneembaarheid dan niet maximaal benut worden, maar het excedent kan zonder probleem worden overgedragen naar een volgende verrichting.

De Vlaamse overheid maakt op deze wijze maximaal gebruik van het fiscaal instrumentarium waarover zij op het vlak van het registratierecht op overdrachten ten bezwarende titel van onroerende goederen beschikt.

In het licht van het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 48/2012 treden de wijzigingen in werking op 1 januari 2011. Op die manier wordt tegemoet gekomen aan de (gedeeltelijke) vernietiging van het Grondwettelijk Hof van het decreet van 23 december 2010 houdende wijziging van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, wat het vermijden van een gelijktijdige heffing van btw en registratierechten op eenzelfde terrein betreft. Dat decreet trad immers in werking op 1 januari 2011. Omdat het hof niet zomaar het decreet zelf vernietigde, maar veeleer de lacune in het decreet ongrondwettig achtte, is het noodzakelijk voorliggende regeling uitwerking te laten hebben op dezelfde datum als het bestreden decreet.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 27

Met dit artikel wordt er voor gezorgd dat een aankoop onder het btw-stelsel in een keten van verrichtingen in het kader van het stelsel van meeneembare registratierechten bij aankoop van een nieuwe hoofdverblijfplaats wordt geneutraliseerd. Zie ook de algemene commentaar.

Het eerste lid zorgt ervoor dat een tussengekomen btw-aankoop wordt geneutraliseerd en de rechten betaald bij A1 kunnen worden meegenomen naar A3.

Voorbeeld:

A1-V1-A2-A3-V2; verrekeningsverrichting (A1-V1-A2) gevolgd door een teruggaveverrichting (A2-A3-V2): A2 is echter een aankoop onder het btw-stelsel.

A1: aankoop van een woning (registratierechten = € 10.000)
A2: aankoop van een nieuwbouwwoning (btw op grond en gebouw)
A3: aankoop van een woning (registratierechten = € 12.000)

Door de neutralisering van A2 kunnen de rechten betaald op A1 in mindering worden gebracht van de rechten verschuldigd op A3. De betaalde rechten bij A3 zullen worden teruggegeven bij V2 ten belope van de rechten betaald bij A1.

Het derde lid bevestigt dat ook de meeneembare rechten die omwille van de beperkingen niet konden meegenomen worden, de zgn. excedenten nog aangewend worden indien een btw-aankoop in de keten van verrichtingen tussenkomt.

Voorbeeld:

A1-V1-A2-A3-V2-V3-A4

A1: aankoop van een woning (registratierechten = € 10.000)
A2: aankoop van een woning (registratierechten = € 9000)

A3: aankoop van een nieuwbouwwoning (btw op grond en gebouw)
A4: aankoop van een woning (registratierechten = € 10.000)

A1: € 10.000 verschuldigd
A2: € 9000 verschuldigd
Door de meeneembaarheid is enkel het algemeen vast recht verschuldigd. Er ontstaat een excedent van € 1000
A3: geen registratierechten verschuldigd
A4: € 10.000 verschuldigd.
Door de meeneembaarheid is enkel het algemeen vast recht verschuldigd. Het meeneembaar bedrag bedraagt immers € 10.000 (€ 9000 euro (A2) + het excedent van € 1000 (A2-A1)).

Artikel 28

Met dit artikel wordt geremedieerd aan de kritiek van het Grondwettelijk Hof. Het artikel 212bis, Vl.W.Reg. wordt nu zo geredigeerd dat niet zozeer de registratierechten op de oorspronkelijke aankoop maar wel de registratierechten betaald naar aanleiding van de nieuwe aankoop, naargelang de situatie, ofwel onmiddellijk verminderd (via verrekening), ofwel later worden teruggegeven

Artikel 29

Met dit artikel worden de verwijzingen van het tweede en het derde lid van artikel 212ter van hetzelfde wetboek aangepast aan de wijzigingen aangebracht door de voorgaande artikelen.

Inwerkingtreding

Het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 48/2012 van 22 maart 2012 heeft het Vlaamse decreet van 23 december 2010 houdende wijziging van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, wat het vermijden van een gelijktijdige heffing van btw en registratierechten op eenzelfde terrein betreft (*B.S.* 31 december 2010 (ed. 2)) vernietigt in zoverre het niet de teruggave van de registratierechten toestaat. Aangezien dit decreet in werking is getreden op 1 januari 2011 en de aan het stelsel van meeneembaarheid aangebrachte wijzigingen aan de bezwaren van het Grondwettelijk Hof op dit decreet remediëren wordt er voorzien dat de wijzigingen uitwerking hebben vanaf 1 januari 2011.

Op budgettair vlak bevestigen deze wijzigingen de bestaande fiscale uitgave inzake de meeneembaarheid. Tevens vervallen hiermee de vorderingen tot teruggave ingeval van een aankoop die vrijgesteld werd van het evenredig recht bij toepassing van artikel 159, 8°, Vl.W.Reg.

Door de neutralisering van een aankoop onder het btw-stelsel in een keten van verrichtingen blijft de meeneembaarheid in deze specifieke situatie gevrijwaard. Wat op zijn beurt de fiscale uitgave voor de Breitsohl-aanpassing herneemt.

Gelet op de beperkte rotatie van onroerende goederen in het Vlaamse Gewest zullen er geen gevallen voorkomen die sinds 1 januari 2011 tot de inwerkingtreding van de nieuwe bepalingen een woning aankochten onder het btw-stelsel, deze woning opnieuw verkochten en een nieuwe woning onder registratierechten kochten. Mochten die gevallen er toch zijn kan nog steeds een beroep gedaan worden op het vangnet van artikel 212ter, Vl.W.Reg. Men mag bovendien niet uit het oog verliezen dat ook in de woning aangekocht onder het btw-stelsel de hoofdverblijfplaats gevestigd moet worden om als neutrale verrichting te kunnen gelden.

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,

Freya VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2012

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK 1.
Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK 2.
Onderwijs

Afdeling 1. Secundair Onderwijs

Art. 2. In artikel 3quater, §4, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II worden tussen de woorden “(schooljaar 2009 – 2010)” en het woord “niet” de woorden “en voor het begrotingsjaar 2012 (schooljaar 2011-2012)” ingevoegd.

Art. 3. In artikel 20/1 van het decreet van 4 juli 2008 betreffende de werkingsbudgetten in het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet basisonderwijs wat de werkingsbudgetten betreft worden tussen het jaartal “2010” en het woord “gelijk” de woorden “en voor het jaar 2012” ingevoegd.

Art. 4. In artikel 100 van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap wordt de laatste zin van het zesde lid vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering bepaalt jaarlijks enerzijds het maximaal aantal subsidieerbare deelnemersuren en anderzijds het gesubsidieerd forfaitaire bedrag evenals het subsidiebedrag per gepresteerd deelnemersuur.”.

Afdeling 2. Centra voor leerlingenbegeleiding

Art. 5. Aan artikel 53 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. In afwijking van paragraaf 2 is de verhouding (Cx-1/Cx-2) voor het begrotingsjaar 2012 gelijk aan 1.”.

Afdeling 3. Hoger Onderwijs

Art. 6. Aan artikel 307sexies van het Decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse gemeenschap wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. Het budget dat de hogeschool bedoeld in paragraaf 1 ontvangt, is beperkt tot de loonkost van de personeelsleden die op datum van de overgang effectief aangesteld of benoemd worden in de hogeschool.”.

Art. 7. In artikel 38, §1, van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen wordt het bedrag “17.301.974,09” vervangen door het bedrag “17.355.041,48”.

Art. 8. In artikel 38 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 5 vervangen door wat volgt:

“§5. In afwijking van paragraaf 4 ontvangt een hogeschool in 2012 het minimumbedrag, opgenomen in de hierna volgende kolommen, als het bedrag berekend overeenkomstig paragraaf 1 en 2 kleiner is dan dit minimumbedrag.

Instelling	HKO BUDGET 2012	AC BUDGET 2012
Arteveldehogeschool	0,00	227.025,55
Erasmushogeschool Brussel	1.036.179,04	579.774,71
Hogere Zeevaartschool	0,00	235.708,27
Artesis Hogeschool Antwerpen	1.510.071,80	2.534.526,20
Hogeschool Gent	1.350.947,85	3.938.878,09

Hogeschool Sint-Lukas Brussel	0,00	0,00
Hogeschool voor Wetenschap & Kunst	2.289.916,82	1.157.276,59
Hogeschool West-Vlaanderen	0,00	670.887,78
Karel de Grote-Hogeschool	582.471,22	466.959,34
Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende	0,00	592.636.14
Katholieke Hogeschool Kempen	0,00	636.136,92
Katholieke Hogeschool Leuven	0,00	0,00
Katholieke Hogeschool Limburg	580.573,20	463.638,81
Lessius Mechelen	0,00	852.341,37
Katholieke Hogeschool Sint-Lieven	0,00	1.622.876,21
Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen	0,00	0,00
Lessius Hogeschool	0,00	2.006.662,57
Plantijn-Hogeschool	0,00	0,00
Provinciale Hogeschool Limburg	442.398,92	580.766,30
Internationale Hogeschool Groep T	0,00	1.217.029,27
HUB-EHSAL	0,00	5.075.861,36
XIOS Hogeschool Limburg	0,00	480.025,93
Totaal	7.792.558,85	23.339.011,41

Art. 9. In hetzelfde decreet wordt een artikel 39ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 39ter. §1. Wanneer een centrum voor volwassenenonderwijs in academiejaar t/t+1 een geaccrediteerde opleiding, in uitvoering van artikel 57ter van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, overdraagt aan een hogeschool dan ontvangt deze instelling vanaf begrotingsjaar t hiervoor de volgende middelen:

- In het jaar t: de kost van de lonen van de personeelsleden die in uitvoering van artikel 307sexies van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap een betrekking opnemen in de hogeschool met inbegrip het gedeelte van het vakantiegeld en de eindejaarstoelage dat ten laste is van de hogeschool
- In het jaar t+1 en t+2: de totale loonkost van de personeelsleden die in uitvoering van artikel 307sexies van hetzelfde decreet in het jaar t effectief een opdracht hebben opgenomen in de hogeschool
- Vanaf het jaar t+3 worden deze middelen jaarlijks met 20% afgebouwd. De vrijgekomen middelen worden toegevoegd aan de werkingsmiddelen voor de professionele bacheloropleidingen VOWprof, zoals vastgesteld in artikel 9.

§2. In afwijking van paragraaf 1 wordt het totaal vastgelegde bedrag voor de overdracht van de bachelor in de sociale readaptatiewetenschappen aan de Katholieke hogeschool Leuven vanaf begrotingsjaar t+3 jaarlijks verminderd met 12,5% verminderd.

§3. De bedragen berekend in begrotingsjaar t worden vanaf het begrotingsjaar t+1 geïndexeerd aan de hand van de indexformule, vermeld in artikel 9, §5.".

Afdeling 4. Volwassenenonderwijs

Art. 10. In artikel 109 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, gewijzigd bij het decreet van 4 juli 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het bedrag "1 euro" vervangen door het bedrag "1,15 euro";
2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:
"§2. In afwijking van paragraaf 1 wordt het inschrijvingsgeld voor een opleiding van het secundair volwassenenonderwijs begrensd op 460 euro per schooljaar en voor een opleiding van het hoger beroepsonderwijs of de specifieke lerarenopleiding op 575 euro per schooljaar.";
3° in paragraaf 4 wordt het bedrag "0,50 euro" vervangen door het bedrag "0,60 euro";
4° in paragraaf 5 wordt het bedrag "0,25 euro" vervangen door het bedrag "0,30 euro".

Art. 11. In artikel 110 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 wordt punt 3° vervangen door wat volgt:
"3° een vordering op de ontvangen inschrijvingsgelden van de centra voor volwassenenonderwijs. Die vordering bedraagt voor het schooljaar 2012-2013 0,375 euro per 1,15 euro inschrijvingsgeld van cursisten, zoals is bepaald in artikel 109, §1, en vanaf het schooljaar 2013-2014 0,35 euro per 1,15 euro inschrijvingsgeld van cursisten, zoals is bepaald in artikel 109, §1;";
2° paragraaf 4, wordt vervangen door wat volgt:
"§4. De middelen van het Fonds kunnen uitsluitend aangewend worden voor:
1° de toekenning van middelen aan de Centra voor Volwassenenonderwijs. Deze middelen worden samengesteld uit:
a) 0,775 euro per lesuurcursist gegenereerd door cursisten die geen inschrijvingsgeld betalen in het schooljaar 2012-2013 en 0,80 euro per lesuurcursist gegenereerd door cursisten die geen inschrijvingsgeld betalen vanaf het schooljaar 2013-2014;
b) 0,775 euro per lesuurcursist waarvoor geen inschrijvingsgeld betaald werd op basis van artikel 109, §2, in het schooljaar 2012-2013 en 0,80 euro per lesuurcursist waarvoor geen inschrijvingsgeld betaald werd op basis van artikel 109, §2, vanaf het schooljaar 2013-2014;
c) 0,475 euro per lesuurcursist gegenereerd door cursisten die verminderd inschrijvingsgeld van 0,30 euro per lesuur betalen in het schooljaar 2012-2013

en 0,50 euro per lesuurcursist gegenereerd door cursisten die verminderd inschrijvingsgeld van 0,30 euro per lesuur betalen vanaf het schooljaar 2013-2014;
d) 0,175 euro per lesuurcursist gegenereerd door cursisten die verminderd inschrijvingsgeld van 0,60 euro per lesuur betalen in het schooljaar 2012-2013 en 0,200 euro per lesuurcursist gegenereerd door cursisten die verminderd inschrijvingsgeld van 0,60 euro per lesuur betalen vanaf het schooljaar 2013-2014;
e) 0,30 euro per lesuurcursist voor de opleidingen van de studiegebieden auto, bouw, chemie, hout, koeling en warmte, land- en tuinbouw, lichaamsverzorging, maritieme opleidingen, mechanica-elektriciteit, smeden, textiel en voeding;
2° de toekenning van een premie aan cursisten die een diploma behaald hebben, zoals vermeld in artikel 41, §2 en §4.
De Vlaamse Regering bepaalt de opleidingen, bekrachtigd met een diploma, die in aanmerking komen voor het verkrijgen van een premie, het bedrag dat per behaald diploma wordt toegekend en de procedure voor de toekenning van de premie;
3° de toekenning van middelen aan de Centra voor Volwassenenonderwijs die onderwijsbevoegdheid hebben in de studiegebieden auto, bouw, chemie, decoratieve technieken, hout, koeling en warmte, land- en tuinbouw, lichaamsverzorging, maritieme opleidingen, mechanica-elektriciteit, mode, smeden, textiel en voeding, voor investeringen in de basisuitrusting of de beveiliging van de bestaande uitrustingsgoederen. De Vlaamse Regering bepaalt hiertoe de procedure en de nadere modaliteiten.”.

Art. 12. Aan artikel 110, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2009, 9 juli 2010 en 1 juli 2011, wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“5° de inkomsten die voortvloeien uit de financiële sancties, vermeld in artikel 118, §2.”.

Afdeling 5. Kwaliteit van het onderwijs

Art. 13. In artikel 18 van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 1°, wordt het bedrag “1.834 euro” vervangen door het bedrag “1.864,26 euro”;
2° in paragraaf 1, 2°, wordt het bedrag “5.641 euro” vervangen door het bedrag “5.734,08 euro”;
3° in paragraaf 2 wordt het bedrag “137,50 euro” vervangen door het bedrag “139,76 euro”.

HOOFDSTUK 3.
Vlaams Klimaatfonds

Art. 14. §1. Er wordt een “Vlaams Klimaatfonds” opgericht, hierna genoemd “het Fonds”. Het Fonds is een begrotingsfonds, in de zin van artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

§2. Met betrekking tot de Kyotoperiode worden aan het Fonds de volgende inkomsten toegewezen:
- De opbrengsten uit de veiling van emissierechten uit de toewijzingsreserve voor de eerste verbintenisperiode, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2007 inzake verhandelbare emissierechten voor broeikasgassen;
- De opbrengsten van de administratieve geldboete vermeld in artikel 13.5.1. van het Energiedecreet van 8 mei 2009;
- Andere middelen aan het Fonds toegewezen krachtens wettelijke, decretale of conventionele bepalingen.

§3. Met betrekking tot de Kyotoperiode mogen de inkomsten van het Fonds aangewend worden voor:
- De uitvoering van het Vlaamse beleid inzake de flexibiliteitsmechanismen van het Protocol van Kyoto;
- Alle beleidskosten die verband houden met de voorbereiding, organisatie of bijdragen in het kader van klimaatveilingen
- De in paragraaf 5 vermelde activiteiten, indien er na de eindafrekening voor de Kyotoperiode nog inkomsten resteren die niet benut werden voor deze eindafrekening.

§4. Met betrekking tot de periodes na 2012 worden aan het Fonds de volgende inkomsten toegewezen:
- De opbrengsten voor Vlaanderen uit de veiling van emissierechten voor luchtvaartoperatoren vanaf 2012;
- De opbrengsten voor Vlaanderen uit de veiling van emissierechten voor BKG-inrichtingen vanaf 2012, met uitzondering van deze vermeld onder paragraaf 2;
- De opbrengsten van de administratieve geldboete vermeld in artikel 13.5.1. van het Energiedecreet van 8 mei 2009;
- Andere middelen aan het Fonds toegewezen krachtens wettelijke, decretale of conventionele bepalingen.

§5. Met betrekking tot de periodes na 2012 mogen de inkomsten van het Fonds aangewend worden voor:
- De uitvoering van intern Vlaams klimaatbeleid met het oog op het behalen van de Vlaamse broeikasgasemissiereductiedoelstellingen;
- De uitvoering van het Vlaamse beleid inzake de flexibiliteitsmechanismen van het Protocol van Kyoto of zoals uitgewerkt in Europese of internationale wetgeving of akkoorden;

- De uitvoering van Vlaamse bijdrage(n) in kader van de internationale steun aan ontwikkelingslanden in hun strijd tegen klimaatverandering in overeenstemming met de beslissingen van de United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC);
- De remediëring van competitiviteitsverlies bij de Vlaamse bedrijven ten gevolge van Europees of internationaal klimaatbeleid;
- Alle beleidskosten die verband houden met de voorbereiding, organisatie of bijdragen in het kader van klimaatveilingen.

§6. De Vlaamse Regering beschikt over de kredieten van het Fonds voor de financiering van de onder paragraaf 3 en paragraaf 5 vermelde taken.

HOOFDSTUK 4.
Wijzigingen aan het Energiedecreet van 8 mei 2009

Art. 15. In paragraaf 3 van artikel 3.2.1. van het Energiedecreet van 8 mei 2009 worden de woorden “en haar beleid inzake de flexibele mechanismen van het Protocol van Kyoto” opgeheven.

Art. 16. In artikel 13.5.1. van hetzelfde decreet wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“De administratieve geldboete, vermeld in het eerste lid, wordt vanaf 1 januari 2014 overeenkomstig het Europese indexcijfer van de consumptieprijzen verhoogd.”.

Art. 17. In artikel 13.7.1. van hetzelfde decreet worden na de woorden “vermeld in dit decreet” de volgende woorden ingevoegd “met uitzondering van de administratieve geldboete vermeld in artikel 13.5.1.”.

HOOFDSTUK 5.
Bossencompensatiefonds

Art. 18. Aan artikel 17, §2, van het decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, wordt de volgende zinsnede toegevoegd:

“en ontvangsten van niet aangewende middelen toegekend vanuit het Fonds voor de compenserende bebossing aan de Vlaamse Landmaatschappij of andere instanties.”.

HOOFDSTUK 6.
Drinkwater

Art. 19. In artikel 6bis, §2, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2005, wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk mag geen gemeentelijke vergoeding als vermeld in artikel 16quinquies, §1, vragen voor de lozing van grondwater dat onttrokken wordt bij bronbemalingen die technisch noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van bouwkundige werken, of de aanleg van openbare nutsvoorzieningen als vermeld in subrubriek 53.2 van de indelingslijst van titel I van het Vlarem.”.

HOOFDSTUK 7.
Fonds voor Landinrichting en Natuurlijke rijkdommen

Art. 20. Aan artikel 23 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, het laatst gewijzigd bij het decreet van 8 juli 2011, worden aan het tweede lid van de eerste paragraaf een punt g) en een punt h) toegevoegd, die luiden als volgt:

“g) de ontvangsten voortvloeiend uit de toepassing van artikel 6, artikel 31, artikel 57 en artikel 76 van de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken;

h) de ontvangsten voortvloeiend uit de toepassing van artikel 7 en artikel 52 van de wet van 10 januari 1978 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen in der minne.”.

HOOFDSTUK 8.
Bekrachtiging van de gewijzigde verplichte bijdragen bestemd voor de promotie en afzetbevordering van de Vlaamse producten van de sectoren

Art. 21. Het besluit van de Vlaamse Regering van 9 september 2011 tot wijziging van bijlagen IV, VI en IX van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 1997 betreffende de verplichte bijdragen bestemd voor de promotie en afzetbevordering van de Vlaamse producten van de sectoren landbouw, tuinbouw en visserij wordt bekrachtigd overeenkomstig artikel 11, derde lid, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing".

Art. 22. Het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2012 tot wijziging van bijlage III van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 1997 betreffende de verplichte bijdragen bestemd voor de promotie en afzetbevordering van de Vlaamse producten van de sectoren landbouw, tuinbouw en visserij wordt bekrachtigd overeenkomstig artikel 11, derde lid, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing".

HOOFDSTUK 9.
Co-existentie van genetisch gemodificeerde suikerbieten en aardappelen met conventionele suikerbieten en aardappelgewassen, en biologische suikerbieten en aardappelgewassen

Art. 23. Artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 november 2011 houdende de vaststelling van specifieke maatregelen voor de co-existentie van genetisch gemodificeerde suikerbieten met conventionele suikerbieten en biologische suikerbieten, dat het bedrag vastlegt van de verplichte bijdrage aan het Fonds voor Landbouw en Visserij voor de teelt van een genetisch gemodificeerde suikerbieten, wordt bekrachtigd overeenkomstig artikel 7, §3, van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen.

Art. 24. Artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 november 2011 houdende de vaststelling van specifieke maatregelen voor de co-existentie van genetisch gemodificeerde aardappelgewassen met conventionele aardappelgewassen en biologische aardappelgewassen, dat het bedrag vastlegt van de verplichte bijdrage aan het Fonds voor Landbouw en Visserij voor de teelt van een genetisch gemodificeerd aardappelgewassen, wordt bekrachtigd overeenkomstig artikel 7, §3, van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen.

HOOFDSTUK 10.
Onderhoudspremie voor beschermde monumenten en stads- en dorpsgezichten

Art. 25. Aan de heer Joseph Haentjens wordt een premie van 9.367,65 euro toegekend, vastgelegd en uitbetaald voor de uitgevoerde onderhoudswerken aan het beschermd pand, gelegen Pontstraat 21 te 9300 Aalst. Deze premie wordt aangerekend op het begrotingsartikel NF0/1NF-C-2-G/WT (werking en toelagen - monumentenzorg).

HOOFDSTUK 11.
Gewezen DAC-statuut in de sportsector

Art. 26. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om voor de initiatieven in de sportsector die worden gesubsidieerd voor de loonkost van de personeelsleden in een gewezen dac-statuut een regeling vast te leggen die de mogelijkheid voorziet om de subsidie voor de werknemers die na 31 december 2002 in dienst zijn gekomen uit te laten doven.

HOOFDSTUK 12.
Registratierechten

Art. 27. In Titel I, Hoofdstuk IV, afdeling 1, van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten wordt een §4ter, bestaande uit een artikel 61^6, ingevoegd, die luidt als volgt:

"§4ter. Neutralisering van een aankoop onder het btw-stelsel in een keten van verrichtingen in het kader van het stelsel van meeneembare registratierechten bij aankoop van een nieuwe hoofdverblijfplaats.

Art. 61^6. Voor de toepassing van de artikelen van §4bis en voor de toepassing van artikel 212bis wordt met een verrichting als bedoeld in artikel 61^3, eerste lid, of in artikel 212bis, eerste lid, gelijkgesteld een combinatie van twee dergelijke verrichtingen waarbij de voorlaatste aankoop van het evenredig registratierecht werd vrijgesteld van de heffing van het evenredig recht bij toepassing van artikel 159, 8°.

De verrekening of de teruggave, al naargelang het geval geschiedt alsdan rekening houdende met het wettelijk aandeel van de natuurlijke persoon in de registratierechten verschuldigd op de aankoop voorafgaand aan die welke werd gedaan met toepassing van de vrijstelling bepaald in artikel 159, 8°.

In geval een combinatie van twee verrichtingen als bedoeld in het eerste lid is voorafgegaan door één of meer verrichtingen als bedoeld in artikel 61^3, eerste lid, of in artikel 212bis, eerste lid, worden, in voorkomend geval, de bij die voorgaande verrichtingen ingevolge de toepassing van het derde of het vijfde lid van hetzij artikel 61^3, hetzij artikel 212bis, nog niet verrekende of teruggegeven rechten, gevoegd bij het wettelijk aandeel van de natuurlijke persoon in de overeenkomstig de artikelen 44, 53, 2°, of 57 verschuldigde rechten op de aankoop voorafgaand aan die welke werd gedaan met toepassing van de vrijstelling bepaald in artikel 159, 8°, om het verrekenbaar of teruggeefbaar bedrag te bepalen.

Bij een gelijkgestelde verrichting als bedoeld in het eerste lid, moet in het document dat de vraag tot toepassing van artikel 61^3 bevat of in het document dat het verzoek tot teruggave bevat, het afschrift van het registratierelaas en de vermelding van het wettelijk aandeel van de natuurlijke persoon in de rechten als bedoeld in artikel 61^4, eerste lid, 2° en artikel 212bis, zesde lid, 2°, betrekking hebben op de aankoop voorafgaand aan die welke werd gedaan met toepassing van de vrijstelling bepaald in artikel 159, 8°.

Naast de vermeldingen vereist bij artikel 61^4, eerste lid, 3°, of bij artikel 212bis, zesde lid, 3°, die in het kader van een gelijkgestelde verrichting, zoals bedoeld in het eerste lid, de tweede verrichting in de combinatie betreffen, moet de natuurlijke persoon bovendien betreffende de eerste verrichting in de combinatie vermelden :

1° indien de eerste verrichting in de combinatie een verrichting is als bedoeld in artikel 61^3, eerste lid:

a) dat hij op enig ogenblik in de periode van achttien maanden voorafgaand aan de verkoop of verdeling ervan zijn hoofdverblijfplaats heeft gehad in de eerste woning in de gelijkgestelde verrichting;

b) dat hij zijn hoofdverblijfplaats had gevestigd op de plaats van de woning aangekocht met toepassing van de vrijstelling van het evenredig recht binnen twee jaar na:

- ofwel de datum van de registratie van het document dat tot de toepassing van de vrijstelling van de heffing van het evenredig recht op de aankoop van die woning aanleiding heeft gegeven, wanneer dat document binnen de ervoor bepaalde termijn ter registratie wordt aangeboden;
- ofwel de uiterste datum voor tijdige aanbieding ter registratie, wanneer het document dat tot de toepassing van de vrijstelling van de heffing van het evenredig recht op de aankoop aanleiding heeft gegeven, werd aangeboden na het verstrijken van de daarvoor bepaalde termijn;

of

2° indien de eerste verrichting in de combinatie een verrichting is als bedoeld in artikel 212bis, eerste lid:

a) dat hij op enig ogenblik in de periode van achttien maanden voorafgaand aan de aankoop van de woning met toepassing van de vrijstelling van het evenredig recht, zijn hoofdverblijfplaats heeft gehad in de eerste woning in de gelijkgestelde verrichting.

b) dat hij zijn hoofdverblijfplaats had gevestigd op de plaats van de woning aangekocht met toepassing van de vrijstelling van het evenredig recht binnen twee jaar na:

- ofwel de datum van de registratie van het document dat tot de vrijstelling van de heffing van het evenredig recht op de aankoop ervan aanleiding heeft gegeven, wanneer dat document binnen de ervoor bepaalde termijn ter registratie werd aangeboden;
- ofwel de uiterste datum voor tijdige aanbieding ter registratie, wanneer het document dat tot de vrijstelling van de heffing van het evenredig recht op de aankoop ervan aanleiding heeft gegeven, werd aangeboden na het verstrijken van de daarvoor bepaalde termijn.”.

Art. 28. In artikel 212bis van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden tussen de woorden “een woning” en de woorden “waarin hij op enig ogenblik zijn hoofdverblijfplaats heeft gehad” de woorden “, gelegen in het Vlaamse Gewest,” ingevoegd;

2° in het zelfde lid worden de woorden “verschuldigd waren op de aankoop van de verkochte of verdeelde woning of van de bouwgrond waarop die woning is opgericht” vervangen door de woorden “geheven werden op de aankoop van het onroerend goed dat hij als zijn nieuwe hoofdverblijfplaats aanwendt of bestemt”;

3° in het derde lid worden de woorden “het bedrag van het wettelijk aandeel van de natuurlijke persoon in de rechten geheven op de nieuwe aankoop” vervangen door de woorden “het bedrag van het wettelijk aandeel van de natuurlijke persoon in de rechten die overeenkomstig de artikelen 44, 53, 2° of 57 verschuldigd waren op de aankoop van de verkochte of verdeelde woning”.

Art. 29. In artikel 212ter van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden tussen de woorden “de artikelen 61^{3},” en de woorden “en 212bis” de woorden “61^{6}” ingevoegd;
2° in het derde lid worden de woorden “vereist bij het artikel 46bis, vierde lid, 2°, b), c) en d); bij het artikel 61^{4}, eerste lid, 2° en 3°, bij het artikel 46ter, of bij het artikel 212bis, zesde lid, 2° en 3°” vervangen door de woorden “vereist bij het artikel 46bis, vierde lid, 2°, b), c) en d), bij het artikel 46ter, bij het artikel 61^{4}, eerste lid, 2° en 3°, bij het artikel 61^{6}, vierde en vijfde lid, of bij het artikel 212bis, zesde lid, 2° en 3°”.

HOOFDSTUK 13.
Slotbepalingen

Art. 30. Dit decreet treedt in werking op de dag die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:
- artikel 2, 3, 5, 7, 8 en 13, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2012;
- artikel 4, 6, 9 tot en met 12, die in werking treden op 1 september 2012;
- artikel 19, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2010;
- artikel 27 tot en met 29, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2011.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,

Freya VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.390/1/3
VAN 22 MEI 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste en derde kamer, op 14 mei 2012 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet 'houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2012', heeft, na de zaak te hebben onderzocht op de zittingen van 21 mei 2012 (derde kamer) en 22 mei 2012 (eerste kamer), het volgende advies gegeven:

51.390/1/3

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat

> "het programmadecreet wegens de nauwe band met de begrotingsdecreten en de gelijktijdige behandeling in het Vlaams Parlement in dezelfde periode ingediend moet worden".

*

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

VORMVEREISTEN

Blijkens de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag heeft de Vlaamse Regering op 11 mei 2012 beslist de Vlaamse minister bevoegd voor de financiën en de begrotingen te gelasten over het voorliggende ontwerp van decreet het advies in te winnen van respectievelijk de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, de Vlaamse Onderwijsraad en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen. Die adviezen blijken nog niet te zijn gegeven.

Bovendien heeft de Vlaamse Regering beslist de voornoemde minister te gelasten de minister-president van de Vlaamse Regering te verzoeken hoofdstuk 2 "Onderwijs" van het ontwerp van decreet op de agenda te plaatsen van een gemeenschappelijke vergadering van het sectorcomité X (onderwijs Vlaamse Gemeenschap) en de onderafdeling "Vlaamse Gemeenschap" van afdeling 2 van het comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten. Bij de adviesaanvraag werden geen documenten gevoegd waaruit blijkt dat dit is gebeurd.

Artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 'betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten' bepaalt dat de uitwisseling van informatie

[1] Aangezien het om een ontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

51.390/1/3

in het kader van de uitoefening van de fiscale bevoegdheden van de gewesten en van de federale overheid wordt geregeld bij een samenwerkingsakkoord. Artikel 5, § 3, laatste lid, van de voornoemde bijzondere wet bepaalt dat zolang de federale overheid de dienst van onder meer de in artikel 3, eerste lid, 1° tot 8°, van die wet bedoelde belastingen verzekert, de overlegprocedure met betrekking tot de technische uitvoerbaarheid van de voorgenomen wijzigingen inzake voormelde belastingen wordt bepaald in het in artikel 1*bis* bedoelde samenwerkingsakkoord. Het betrokken samenwerkingsakkoord dateert van 7 december 2001. De bepalingen van titel II, hoofdstuk III, van dat samenwerkingsakkoord moeten worden nagekomen bij de totstandkoming van hoofdstuk 12 van de ontworpen regeling. De federale overheid verzekert immers nog steeds de dienst van de successie- en registratierechten. De gemachtigde deelde in dat verband mee dat de betrokken overlegprocedure werd opgestart door middel van een brief van 11 mei 2012 aan de federale minister bevoegd voor financiën.

Indien de aan de Raad van State om advies voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van de voornoemde vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, nog aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk 1 – Algemeen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 2 – Onderwijs

Artikel 4

Aan het einde van de inleidende zin van artikel 4 van het ontwerp wordt verkeerdelijk vermeld dat “de laatste zin van het zesde lid” van artikel 100 van het decreet van 10 juli 2008 ‘betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap’ wordt vervangen. De vervanging betreft immers de laatste zin van artikel 100, zevende lid, van het voornoemde decreet.

51.390/1/3

Artikel 10

Artikel 10 van het ontwerp houdt een betekenisvolle verhoging in van de inschrijvingsgelden in het volwassenenonderwijs. Zowel het bedrag dat met het aantal lestijden van een module moet worden vermenigvuldigd in algemene zin of bij toepassing van het verminderd inschrijvingsgeld, als het bedrag van de begrenzing per schooljaar, worden verhoogd. Daarenboven valt de begrenzing voor de gehele opleiding weg. Derhalve rijst de vraag of dergelijke verhoging in overeenstemming is met het bepaalde in artikel 13 van het Internationaal Verdrag betreffende de Economische, Sociale en Culturele Rechten (IVESCR), dat eveneens van toepassing is op het volwassenenonderwijs.[2]

In dat verband kan eraan worden herinnerd dat de Raad van State met betrekking tot het inschrijvingsgeld in het volwassenenonderwijs het volgende heeft opgemerkt in advies 42.532/1 van 29 maart 2007 over een voorontwerp van decreet dat heeft geleid tot het decreet van 15 juni 2007 'betreffende het volwassenenonderwijs':

> "Artikel 13 van het internationaal verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten (hierna ESCR-verdrag), opgemaakt te New York op 19 december 1966[3], bepaalt:
>
> "1. De Staten die partij zijn bij dit Verdrag erkennen het recht van een ieder op onderwijs. (...).
>
> 2. De Staten die partij zijn bij dit Verdrag erkennen dat, ten einde tot een volledige verwezenlijking van dit recht te komen:
>
> a) Het lager onderwijs voor allen verplicht en kosteloos beschikbaar dient te zijn;
>
> b) Het middelbaar onderwijs in zijn verschillende vormen, waarbij inbegrepen het technisch onderwijs en de beroepsopleiding op middelbaar niveau, door middel van alle passende maatregelen en in het bijzonder door de geleidelijke invoering van kosteloos onderwijs voor een ieder beschikbaar en algemeen toegankelijk dient te worden gemaakt;
>
> c) Het hoger onderwijs door middel van alle passende maatregelen en in het bijzonder door de geleidelijke invoering van kosteloos onderwijs voor een ieder op basis van bekwaamheid gelijkelijk toegankelijk dient te worden gemaakt;

[2] Dat artikel 13 IVESCR ook van toepassing is op het volwassenenonderwijs bleek ook reeds uit vroegere adviespraktijk van de Raad van State (Advies RvS 20.014/10 van 22 juni 1990 over een voorontwerp van decreet dat heeft geleid tot het decreet van 12 juli 1990 'modifiant certaines dispositions de la législation de l'enseignement', *Parl.St.* Fr.Gem.R. 1989-90 nr. 147/1, 14-15, en uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof (Grondwettelijk Hof nr. 33/92, 7 mei 1992, B.8.2.) ten aanzien van het onderwijs voor sociale promotie dat in de Vlaamse Gemeenschap (een onderdeel van) het volwassenenonderwijs is geworden.

[3] *(voetnoot 20 van het geciteerde advies)* Goedgekeurd bij decreet van 25 januari 1983. De Nederlandse tekst is een vertaling.

51.390/1/3

d) Het basisonderricht zoveel mogelijk dient te worden gestimuleerd of geïntensiveerd ten behoeve van personen die geen lager onderwijs hebben genoten of dit niet hebben voltooid:

(...)".

Voor het secundair en het hoger onderwijs verplicht artikel 13.2, b), van het ESCR-verdrag de verdragspartijen tot de geleidelijke invoering van kosteloos onderwijs.

Beide bepalingen hebben weliswaar geen rechtstreekse gevolgen in de interne rechtsorde en doen aldus uit zichzelf geen afdwingbaar recht op kosteloosheid van het secundair onderwijs ontstaan. Wel verzetten zij zich ertegen dat de Vlaamse Gemeenschap maatregelen zou nemen die ingaan tegen de doelstelling van de geleidelijke invoering van de kosteloosheid van het secundair onderwijs, rekening houdend met de economische mogelijkheden en de situatie van de overheidsfinanciën[4].

Wat het hoger onderwijs betreft blijkt volgens het Arbitragehof uit de gecombineerde lezing van artikel 13, lid 2, c), en artikel 2, lid 1 van het ESCR-verdrag dat de – door het verdrag opgelegde – gelijke toegankelijkheid van het hoger onderwijs geleidelijk moet worden ingevoerd in de verdragsluitende staten, rekening houdend met de economische mogelijkheden en de situatie van de overheidsfinanciën eigen aan elk van die staten, en niet volgens strikt uniforme temporele voorwaarden. Volgens die rechtspraak heeft artikel 13, lid 2, c), van het verdrag dan ook geen rechtstreekse werking in de interne rechtsorde en doet het op zichzelf geen recht op kosteloze toegang ontstaan tot ander onderwijs dan het lager onderwijs. Wel verzetten die bepalingen zich ertegen dat België – en bij uitbreiding de gemeenschappen –, na de inwerkingtreding van het verdrag ten aanzien van België – op 6 juli 1983 – maatregelen zou nemen die ingaan tegen de doelstelling van de kosteloosheid, die onmiddellijk moet worden bereikt wat het lager onderwijs betreft en geleidelijk moet worden ingevoerd wat het hoger onderwijs betreft[5].

Het Arbitragehof heeft ook bevestigd dat uit de in artikel 13.1 van het verdrag vervatte definitie van het recht op onderwijs volgt dat het begrip « onderwijs », bedoeld in het gehele artikel 13, in ruime zin moet worden opgevat. Die interpretatie wordt bevestigd door artikel 13.2, b), dat ten aanzien van het middelbaar onderwijs preciseert dat dat onderwijs is bedoeld "in zijn verschillende vormen"[6].

De substantiële verhoging van het inschrijvingsgeld lijkt daarom in te gaan tegen de verdragsrechtelijke verplichting tot stand-still inzake de kosteloosheid van (de toegang tot) het onderwijs."[7]

---

[4] *(voetnoot 21 van het geciteerde advies)* Arbitragehof, nr. 33/92, 7 mei 1992, B.4.3.

[5] *(voetnoot 22 van het geciteerde advies)* Arbitragehof, arrest nr. 40/94 van 19 mei 1994, B.2.2. en B.2.3.; Arbitragehof, arrest nr. 28/2007 van 21 februari 2007, B.4.9.

[6] *(voetnoot 23 van het geciteerde advies)* Arbitragehof, nr. 40/94, 19 mei 1994, B.2.5; Arbitragehof, arrest nr. 28/2007 van 21 februari 2007, B.4.7.

[7] *Parl.St.* Vl.Parl. 2006-2007, nr. 1201/1, pp. 809-810.

51.390/1/3

In arrest 28/2007 van 21 februari 2007 heeft het Grondwettelijk Hof de draagwijdte van de hierboven aangehaalde standstill-verplichting als volgt verduidelijkt:[8]

> "De standstill-verplichting, die voorvloeit uit het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten en in B.4.9 is vermeld, houdt niet in dat die gelden na 1983 niet kunnen worden verhoogd, met name, enerzijds, op grond van een redelijke beoordeling van de evolutie van de kosten van levensonderhoud, van die van het nationaal product en van de stijging van het gemiddelde inkomen per inwoner, ten opzichte van de tijd waarin ze zijn vastgesteld, en, anderzijds, op grond van motieven van algemeen belang vermeld in onder meer artikel 2.1 van het Verdrag, waaronder in het bijzonder de ter beschikking staande financiële middelen."

In de memorie van toelichting bij het ontwerp worden een aantal maatregelen die in het kader van de verhoging van het inschrijvingsgeld worden genomen, zoals de verhoging van het bedrag per lestijd en de verhoging van het verminderde inschrijvingsgeld, voorgesteld als een indexering. Uit dezelfde memorie van toelichting valt af te leiden dat door de evolutie van de cursistenpopulatie de ter beschikking staande financiële middelen in het gedrang dreigen te komen. Als dat zo is, lijkt de verhoging van het inschrijvingsgeld niet in strijd met het bepaalde in artikel 13 IVESCR.

Hoofdstuk 3 – Vlaams Klimaatfonds

Artikel 14

Artikel 14 strekt ertoe een "Vlaams Klimaatfonds" op te richten als een begrotingsfonds in de zin van artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 'houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof'.

Luidens artikel 14, § 2, derde streepje, en § 4, vierde streepje, van het ontwerp kunnen aan dat Fonds telkens de volgende inkomsten worden toegewezen: "[a]ndere middelen aan het Fonds toegewezen krachtens wettelijke, decretale of conventionele bepalingen".

Uit artikel 12, § 1, van het voornoemde decreet van 8 juli 2011 volgt dat het oprichten van een begrotingsfonds ertoe strekt af te wijken van het beginsel van de niet-affectatie van de ontvangsten door, in het decreet tot oprichting van het begrotingsfonds, specifieke ontvangsten toe te wijzen aan specifieke uitgaven waarvan in dat decreet het voorwerp wordt

[8] Grondwettelijk Hof nr. 28/2007 van 21 februari 2007, B.4.11.

51.390/1/3

vastgesteld.[9] Uit die bepaling en uit de *ratio legis* ervan moet worden afgeleid dat de aan een begrotingsfonds toegewezen ontvangsten - omdat ze onder een uitzonderingsregeling vallen - nauwkeurig en in strikte bewoordingen moeten worden omschreven.

De bepalingen van artikel 14, § 2, derde streepje, en § 4, vierde streepje, van het ontwerp voldoen niet aan dat vereiste van nauwkeurigheid. Met name moet de algemene verwijzing naar "wettelijke [of] decretale (…) bepalingen", worden vervangen door een verwijzing naar specifieke (wets- of) decreetsbepalingen, zoniet dient die verwijzing zonder meer te worden weggelaten (en kan de ontworpen decreetsbepaling later eventueel worden aangevuld met een verwijzing naar een specifieke (wets- of) decreetsbepaling).

Wat betreft de verwijzing in artikel 14, § 2, derde streepje, en § 4, vierde streepje, naar middelen "toegewezen krachtens (…) conventionele bepalingen", moet worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 12, § 1, van het voornoemde decreet van 8 juli 2011 enkel bij decreet specifieke ontvangsten kunnen worden bestemd en dus niet bij overeenkomst. De verwijzing naar "conventionele bepalingen" dient dus te worden weggelaten.

Hoofdstuk 4 – Wijzigingen aan het Energiedecreet van 8 mei 2009

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 5 – Bossencompensatiefonds

Artikel 18

Artikel 18 van het ontwerp strekt ertoe de middelen die met toepassing van artikel 17, § 3, van het decreet van 21 december 2001 'houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002' door het Fonds voor de compenserende bebossing zijn toegekend aan de Vlaamse landmaatschappij of andere instanties, maar niet door deze worden aangewend en daarom worden teruggestort, als specifieke ontvangst toe te wijzen aan het voornoemde Fonds.

[9] "In principe zijn de globale ontvangsten bestemd (…) voor de globale uitgaven overeenkomstig het in artikel 10, § 3, [van het voornoemde decreet van 8 juli 2011] opgenomen principe van de kaseenheid. Als afwijking op het principe van de kaseenheid kunnen ook variabele kredieten toegekend worden die rechtstreeks gekoppeld zijn aan specifieke ontvangsten. Ze komen pas beschikbaar naarmate de daarvoor toegewezen ontvangsten effectief gerealiseerd zijn. Het gedeelte van het variabel krediet dat op het einde van het jaar niet is aangewend mag naar het volgend jaar overgedragen worden. De in voorliggend ontwerp van decreet voorziene variabele kredieten komen dus overeen met de begrotingsfondsen volgens artikel 45 van de op 17 juli 1991 gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit": zie de memorie van toelichting bij het ontwerp dat later het voornoemde decreet van 8 juli 2011 is geworden, *Parl.St.* Vl.Parl. 2010-11, nr. 842/1, p. 16.

51.390/1/3

Het is niet duidelijk wie precies bedoeld wordt met de woorden “andere instanties” waarvan gewag wordt gemaakt in de ontworpen zinsnede van artikel 17, § 2, van het voornoemde decreet van 21 december 2001. Bovendien is evenmin duidelijk of deze zinsnede sluitend is en of ze slaat op alle mogelijke gevallen die aanleiding kunnen geven tot een terugstorting ingevolge de niet-aanwending van door het Fonds toegekende middelen.

Hoofdstuk 6 – Drinkwater

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 7 – Fonds voor Landinrichting en Natuurlijke rijkdommen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 8 – Bekrachtiging van de gewijzigde verplichte bijdragen bestemd voor de promotie en afzetbevordering van de Vlaamse producten van de sectoren

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 9 – Co-existentie van genetisch gemodificeerde suikerbieten en aardappelen met conventionele suikerbieten en aardappelgewassen, en biologische suikerbieten en aardappelgewassen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 10 – Onderhoudspremie voor beschermde monumenten en stads- en dorpsgezichten

Artikel 25

Artikel 25 van het ontwerp heeft een louter individuele draagwijdte en mist derhalve het reglementaire karakter dat bij artikel 3, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, wordt voorgeschreven opdat de Raad van State, afdeling Wetgeving, erover zou kunnen adviseren.

51.390/1/3

Hoofdstuk 11 – Gewezen DAC-statuut in de sportsector

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 12 – Registratierechten

Artikel 27

1. In het ontworpen artikel 61^6, derde lid, van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, is de samenhang niet duidelijk tussen, enerzijds, de zinsnede "een combinatie van twee verrichtingen als bedoeld in het eerste lid (…) voorafgegaan door één of meer verrichtingen als bedoeld in artikel 61^3, eerste lid, of in artikel 212*bis*, eerste lid" en, anderzijds, het eerste lid van de ontworpen bepaling waarin al wordt gerefereerd aan verrichtingen "als bedoeld in artikel 61^3, eerste lid, of in artikel 212*bis*, eerste lid" en er ook een gelijkstelling is met een combinatie van twee dergelijke verrichtingen. Ter wille van de begrijpelijkheid en de toegankelijkheid van de ontworpen regeling wordt in de memorie van toelichting best de samenhang verduidelijkt tussen de twee voornoemde leden van de ontworpen bepaling. In voorkomend geval kan daartoe in de memorie ook een praktisch cijfervoorbeeld worden opgenomen.

2. In arrest 48/2012 van 22 maart 2012 heeft het Grondwettelijk Hof het decreet van 23 december 2010 'houdende wijziging van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, wat het vermijden van een gelijktijdige heffing van btw en registratierechten op eenzelfde terrein betreft', vernietigd in zoverre het niet de teruggave van de registratierechten toestaat bij de aankoop van een nieuwe woning met bijbehorende grond onder het btw-stelsel.

De regel van de meeneembaarheid van de registratierechten, door middel van het verrekenen of de teruggave, bij aankoop van een nieuwe hoofdverblijfplaats beoogt, door het verlagen van de fiscale drempel, de mobiliteit op de woningmarkt te verhogen (B.11 van het arrest). Het in het geding zijnde verschil in behandeling berust volgens het Hof op een objectief criterium, namelijk de onderwerping van de aankoop van de nieuwe woning aan het btw-stelsel of aan het stelsel van de registratierechten. Dat criterium werd door het Hof evenwel niet pertinent geacht ten aanzien van het in B.11 vermelde doel dat door de decreetgever wordt nagestreefd, namelijk de fiscale drempel verlagen voor de belastingplichtigen die van hoofdverblijfplaats wensen te veranderen (B.13).

Doordat de decreetgever heeft nagelaten, toen hij de regels inzake registratierechten in overeenstemming heeft gebracht met de gewijzigde btw-regels, om de

teruggave van de registratierechten tevens toe te staan indien de nieuwe woning onder het btw-stelsel wordt verworven, heeft hij volgens het Hof een kennelijk onredelijk verschil in behandeling laten bestaan en heeft hij de artikelen 10, 11 en 172 van de Grondwet geschonden. Bijgevolg dienden die registratierechten te worden teruggegeven (B.15).

De ontworpen regeling beoogt de door het Grondwettelijk Hof aangegeven juridische ongelijkheid weg te werken, maar gaat tegelijk een stap verder. Er wordt nu immers voorzien in de mogelijkheid tot meeneembaarheid van registratierechten wanneer in de keten van aankopen en verkopen van hoofdverblijfplaatsen een aankoop van een woning met een bijhorend terrein geschiedt onder toepassing van het btw-stelsel.[10] Ook wordt geopteerd voor een aangepaste beleidsdoelstelling. Het gaat immers niet langer om de mobiliteit van huizenbezitters, maar om het verminderen van het verschuldigd bedrag aan registratierechten bij een opeenvolgende betaling van deze rechten.

De door het Grondwettelijk Hof aangewezen juridische ongelijkheid lijkt hiermee op het eerste gezicht te zijn weggewerkt. Vraag is evenwel of hiermee ook is voldaan aan het arrest dat het Hof van Justitie van de Europese Unie op 1 december 2011 heeft geveld in de zaak C-250/08, waarvan melding wordt gemaakt in de memorie van toelichting.

In dat arrest heeft het Hof van Justitie de "regel van de meeneembaarheid van registratierechten" zoals opgenomen in artikel 61/3 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten getoetst aan het vrij verkeer van kapitaal. Het arrest stelt dat het voornoemde artikel 61/3 het kapitaalverkeer beperkt (randnr. 45), dat erdoor situaties die binnen het Unierecht vallen fiscaal ongunstiger worden behandeld dan zuiver interne situaties en dat het aldus gaat om een bij artikel 56, lid 1, EG, verboden beperking (randnr. 67). Deze verboden beperking van het vrij kapitaalverkeer is volgens het Hof wel gerechtvaardigd uit hoofde van de handhaving van de samenhang van het belastingstelsel (randnr. 82), zodat *in casu* de grief inzake schending van het vrij verkeer van kapitaal ongegrond is bevonden (randnr. 84).

Vraag is of de door het Hof van Justitie ontwikkelde redenering onverkort kan worden doorgetrokken naar de ontworpen regeling aangezien verrichtingen die zijn onderworpen aan het btw-stelsel – en derhalve aan een ander soort belasting – opgenomen worden in de keten van verrichtingen die in aanmerking komen voor de meeneembaarheid. Zodoende wordt het op het eerste gezicht minder evident dat een beroep wordt gedaan op de noodzaak van de samenhang van het belastingstelsel en dat op dat punt wordt aangesloten bij de argumentatie van het Hof van Justitie in het arrest van 1 december 2011.

[10] Zie in dat verband de memorie van toelichting.

51.390/1/3

De stellers van het ontwerp doen er goed aan om in de memorie van toelichting aan te geven waarom de ontworpen regeling volgens hen ook tegemoetkomt aan de rechtspraak van het Hof van Justitie, met name aan het arrest van 1 december 2011.

Hoofdstuk 13 – Slotbepalingen

Artikel 30

1. Volgens het bepaalde na het vierde streepje van artikel 30 van het ontwerp hebben de artikelen 27 tot 29 uitwerking met ingang van 1 januari 2011. In de memorie van toelichting wordt deze terugwerkende kracht als volgt verantwoord:

> "In het licht van het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 48/2012 treden de wijzigingen in werking op 1 januari 2011. Op die manier wordt tegemoet gekomen aan de (gedeeltelijke) vernietiging van het Grondwettelijk Hof van het decreet van 23 december 2010 houdende wijziging van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, wat het vermijden van een gelijktijdige heffing van btw en registratierechten op eenzelfde terrein betreft. Dat decreet trad immers in werking op 1 januari 2011. Omdat het hof niet zomaar het decreet zelf vernietigde, maar veeleer de lacune in het decreet ongrondwettig achtte, is het noodzakelijk voorliggende regeling uitwerking te laten hebben op dezelfde datum als het bestreden decreet."

Vastgesteld moet worden dat de ontworpen regeling meer doet dan enkel een decretale lacune wegwerken, aangezien tevens de gelegenheid te baat wordt genomen om het tot dusver toegepaste stelsel van meeneembaarheid ook inhoudelijk aan te passen. Dit doet bijvoorbeeld de vraag rijzen of, als gevolg van de retroactiviteit, de ontworpen regeling geen afbreuk dreigt te doen aan verworven rechten, rekening houdend met onder meer de gewijzigde regeling inzake teruggave van registratierechten onder het regime van de gelijkstelling met de btw-regeling.

Zoals het Grondwettelijk Hof er reeds meermaals heeft op gewezen, is de niet retroactiviteit van wetten of decreten een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid en vereist die waarborg dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat de handeling wordt verricht; de terugwerkende kracht van wetten of decreten kan enkel worden verantwoord wanneer zij onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang[11]. Indien bovendien blijkt dat de terugwerkende kracht tot doel

[11] Zie bijvoorbeeld Grondwettelijk Hof nr. 30/2011 van 24 februari 2011, B.2.2 en Grondwettelijk Hof nr. 90/2011 van 31 mei 2011, B.18.

51.390/1/3

heeft de afloop van een gerechtelijke procedure in een welbepaalde zin te beïnvloeden of de rechtscolleges te verhinderen zich uit te spreken over een bepaalde rechtsvraag, vergt de aard van het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden of dwingende motieven van algemeen belang, een verantwoording bieden voor het optreden van de wet- of decreetgever dat ten nadele van een categorie van burgers afbreuk doet aan de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden[12].

Gelet op de hoge techniciteit van de ontworpen regeling en de korte termijn die hem voor het uitbrengen van zijn advies is toegemeten, heeft de Raad van State geen verder onderzoek kunnen verrichten met betrekking tot de toelaatbaarheid van de retroactiviteit en van de praktische gevolgen ervan. Het spreekt evenwel voor zich dat, mocht de terugwerkende kracht van de ontworpen regeling afbreuk doen aan bijvoorbeeld bepaalde verworven rechten, zulks enkel toelaatbaar is indien daarvoor stringente redenen van algemeen belang zouden kunnen worden ingeroepen.

2. Afgezien van de opmerking onder 1, rijst de vraag of in geen overgangsmaatregelen moet worden voorzien in het licht van de terugwerkende kracht die wordt verleend aan onder meer artikel 27 van het ontwerp. Zo bijvoorbeeld worden in die bepaling, in het kader van sommige gelijkgestelde verrichtingen, aan natuurlijke personen verplichtingen opgelegd op het vlak van de vermelding van de erin opgesomde informatie.

De gemachtigde verstrekte in dat verband de volgende toelichting:

"Deze verklaringen moeten opgenomen worden in al naar gelang het geval =

- in of onderaan op het document dat aanleiding geeft tot de heffing van het evenredig recht op de nieuwe aankoop (de aankoop die volgt op de vrijgestelde verrichting);
- in of onderaan op het document dat aanleiding geeft tot de heffing van het evenredig recht op de verkoop [of de verdeling] van de met vrijstelling van registratierechten aangekochte woning.

Gelet op de korte tijdsspanne (1/1/2011 – tot inwerkingtreding bepaling) en het opvangnet voorzien in art 212ter gaan we er vanuit dat er geen gevallen zijn. Heden wordt daarom bewust niet in een overgangsregeling voorzien omdat dit de regeling nodeloos zwaarder en complexer maakt."

---

[12] Zie bijvoorbeeld Grondwettelijk Hof nr. 3/2011 van 13 januari 2011, B.7 en Grondwettelijk Hof nr. 8/2011 van 27 januari 2011, B.15.4.3.

51.390/1

Het advies betreffende de hoofdstukken 1, 2, 12 en 13 werd gegeven door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	L. DENYS,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	M. VERSCHRAEGHEN,	toegevoegd griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de Heer R. AERTGEERTS, eerste auditeur-afdelingshoofd, Mevrouw K. BAMS, eerste auditeur, en de Heer B. STEEN, auditeur.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

M. VERSCHRAEGHEN M. VAN DAMME

51.390/3

Het advies betreffende de hoofdstukken 1, 3 tot 11 en 13 werd gegeven door de derde kamer, samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de Heer P. DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd, Mevrouw R. THIELEMANS en Mevrouw K. BAMS, eerste auditeurs.

DE GRIFFIER	DE VOORZITTER
G. VERBERCKMOES	P. LEMMENS

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA – VLAAMSE SPORTRAAD

D-SP-291-04 (2)

Vlaamse overheid

sarc
Strategische AdviesRaad voor
Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Advies SARC – Vlaamse Sportraad

Arenbergstraat 9
1000 Brussel
Tel 02 553 06 29
sarc@vlaanderen.be
www.sarc.be

VOORONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE TWEEDE AANPASSING VAN DE BEGROTING 2012

Artikel 26 - -Gewezen DAC-statuut in de sportsector

Advies van de Vlaamse Sportraad

Vlaams minister Philippe Muyters vroeg de SARC op 14 mei 2012 om een spoedadvies over dit programmadecreet 2012, waarvan de definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering voor 24 mei 2012 was gepland.
Van de CJSM-materies komt alleen de sport in dit programmadecreet aan bod, met name in artikel 26: *De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om voor de initiatieven in de sportsector die worden gesubsidieerd voor de loonkost van de personeelsleden in een gewezen DAC-statuut een regeling vast te leggen die de mogelijkheid voorziet om de subsidie voor de werknemers die na 31 december 2002 in dienst zijn gekomen, uit te laten doven.* De adviesvraag werd derhalve naar de Vlaamse Sportraad doorgespeeld.
De Vlaamse Sportraad had op zijn plenaire vergadering van 22 mei 2012 een gesprek over de draagwijdte en de consequenties van artikel 26 met het kabinet-Muyters.
De Vlaamse Sportraad bracht op zijn plenaire vergadering van 22 mei 2012 het volgende advies uit.

De Vlaamse Sportraad stelt het op prijs dat de DAC-middelen voorlopig binnen de sport blijven. Maar bij de werkwijze worden enkele vraagtekens geplaatst.
De geplande herschikking wordt al sedert 2003 in het vooruitzicht gesteld en zal niet meteen in werking treden. Het is niet duidelijk waarom dit in het programmadecreet 2012 wordt opgenomen. Aan de herschikking zijn vergaande consequenties verbonden. Het gaat om 93.5 voltijdse equivalenten, waarvan 50 zonder verworven rechten, op wie het DAC-uitdoofscenario van toepassing zou zijn. Sommigen van hen zijn al meer dan 10 jaar in dienst. Bovendien zijn de betrokken actoren nog niet formeel van de geplande nieuwe regeling op de hoogte gebracht.
Het is de Vlaamse Sportraad niet duidelijk wat wordt bedoeld met *het opnieuw inzetten van de vrijgekomen budgetten voor tewerkstelling in de sport op basis van een structurele subsidieregeling*, zoals in de memorie van toelichting bij artikel 26 staat.

Advies
De Vlaamse Sportraad geeft artikel 26 van het programmadecreet een gunstig advies.
De Vlaamse Sportraad heeft vragen bij de timing. Het is ook niet duidelijk hoe de vrijgekomen middelen in de toekomst worden verdeeld. De Vlaamse Sportraad rekent erop dat de middelen in elk geval voor de sport behouden blijven.

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD RUIMTELIJKE ORDENING – ONROEREND ERFGOED

SARO
Strategische Adviesraad
RUIMTELIJKE ORDENING - ONROEREND ERFGOED

BRIEFADVIES
VAN 23 MEI 2012
OVER HET VOORONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE TWEEDE AANPASSING VAN DE BEGROTING 2012

SARO | Koning Albert II-laan 19 bus 24 | 1210 Brussel

SARO
Strategische Adviesraad
RUIMTELIJKE ORDENING - ONROEREND ERFGOED

Aan de heer Philippe MUYTERS
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport

Koning Albert II-laan 19, bus 11 – 11de verd.
1210 BRUSSEL

uw kenmerk	ons kenmerk	bijlagen
DepFB/BORG/Prgrdcr2deBC12/12-857	L1/2012-081	-
vragen naar / e-mail	**telefoonnummer**	**datum**
bea.kayaerts@rwo.vlaanderen.be	02-553 64 61	23 mei 2012

Betreft : Adviesvraag voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2012

Mijnheer de Minister,

De SARO ontving op 14 mei 2012 uw vraag tot spoedadvies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2012.

Voor het beleidsveld ruimtelijke ordening en het beleidsveld onroerend erfgoed bevat het voorontwerp geen significante wijzigingen. SARO formuleert dan ook geen opmerkingen bij het voorliggend voorontwerp van decreet.

Met de meeste hoogachting,

Filiep Loosveldt
voorzitter SARO

Koning Albert II-laan 19 bus 24, B-1210 Brussel
saro@vlaanderen.be
www.sarovlaanderen.be

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

Briefadvies

Het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2012

Datum van goedkeuring	**24 mei 2012**
Volgnummer	**2012 |** 29
Coördinator	**Dirk Uyttendaele**
Co-auteurs	**Sandra Sliwa, Ignace Decancq, Jan Verheeke**

Aan dhr. Philippe Muyters
Vlaams Minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport

Koning Albert II-laan 20, bus 1

B-1000 Brussel

Datum	**24 mei 2012**
Uw referentie	**DepfB/BORG/Prgrdcr2deBC'12/12-857**
Onze referentie	**02/L3/2012/465**
Betreft	**het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2012**

Mijnheer de Minister,

Op 16 mei 2012 ontving de Minaraad uw adviesvraag over het vermelde voorontwerp van tweede Programmadecreet 2012.

Overeenkomstig artikel 16 van het Decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden worden de adviezen in de regel verstrekt binnen een termijn van dertig dagen na de datum van de ontvangst van de adviesaanvraag. In geval van spoed, die met redenen wordt omkleed, kan de Vlaamse regering de termijn inkorten zonder dat hij minder dan tien werkdagen mag bedragen.

Het verzoek om spoedbehandeling wordt in de brief die de adviesvraag begeleidt, gemotiveerd door het feit dat het ontwerp van decreet voor definitieve goedkeuring wordt voorgelegd aan de Vlaamse Regering op 25 mei 2012.

De Raad stelt het advies vast in zijn geplande zitting van 24 mei 2012. Daarmee brengt de Raad zijn advies uit binnen de termijn van de spoedprocedure.

De Raad herhaalt de opmerkingen die hij maakte naar aanleiding van zijn advies over voorgaande voorontwerpen programmadecreet, met name dat een adviesvraag met betrekking tot een decreet tot begeleiding van een ontwerpbegroting steeds een spoedeisend karakter heeft, en derhalve te weinig tijd biedt voor een diepgaander maatschappelijk debat over de voorgestelde hervormingen. De Minaraad werd ook vooraf niet betrokken bij de voorstellen en kan zich nu dus enkel via een spoedadvies en op grond van een spoedprocedure uitspreken.

1 "Hoofdstuk 3 – Vlaams Klimaatfonds" – en "Hoofdstuk 4 – Wijzigingen aan het Energiedecreet van 8 mei 2009".

[1] "Hoofdstuk 3 – Vlaams Klimaatfonds" voorziet in de oprichting van een Vlaams Klimaatfonds. Door de oprichting van dit Fonds zal het merendeel van de klimaatinkomsten en -uitgaven worden gebundeld in de Vlaamse begroting. Het Fonds heeft de begrotingstechnische vorm van een variabel krediet. Dit betekent onder meer dat de ontvangsten alleen aangewend mogen worden voor de uitgaven die decretaal zijn toegestaan aan de uitgavenkant van het krediet.

[2] In de Kyotoperiode wordt het Fonds vooral gespijsd met de opbrengsten uit de veiling van emissierechten uit de toewijzingsreserve voor nieuwkomers. In de periodes na 2012 wordt het Fonds gespijsd met de opbrengsten uit de veiling van emissierechten voor luchtvaartoperatoren en BKG-inrichtingen evenals met de opbrengsten uit de administratieve geldboetes op basis van het Energiedecreet. Deze geldboetes worden opgelegd op basis van artikel 13.5.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, en werden tot nu toe toegewezen aan het Energiefonds. Door de oprichting van een Vlaams Klimaatfonds mag de uitvoering van het beleid inzake de flexibele mechanismen evenwel niet meer worden gefinancierd met middelen uit het Energiefonds, zoals momenteel het geval is. Met hoofdstuk 4 van het voorliggende ontwerpdecreet, wordt het Energiedecreet in die zin ook aangepast.

[3] De inkomsten die aldus worden toegewezen aan het Vlaams Klimaatfonds zullen gebruikt worden voor de financiering van het intern Vlaams klimaatbeleid, de inzet van flexibiliteitsmechanismen, de internationale klimaatfinanciering in het kader van de VN-klimaatonderhandelingen en de remediering van competitiviteitsverlies bij Vlaamse bedrijven als gevolg van klimaatbeleid en de kosten van de veiling.

[4] De Minaraad adviseerde reeds verschillende keren over het Vlaams, EU en internationaal klimaatbeleid en over de regulering van de handel in broeikasgassen. Zo benadrukte de Minaraad in zijn advies[1] over het voorbereidingstraject derde Vlaams Klimaatplan dat de installatie van een stabiel en effectgericht financieringsmechanisme, dat over de legislaturen heen bestendigd wordt, van bijzonder belang is. De Raad stelde in dit kader ook dat de opbrengsten uit de veiling van emissierechten effectief gebruikt

[1] Advies van 20 oktober 2011 over het voorbereidingstraject derde Vlaams Klimaatplan.

moeten worden voor het klimaatbeleid[2]. De Minaraad pleitte er ook reeds verschillende keren voor dat België en de EU een voortrekkersrol moeten spelen op het vlak van de internationale klimaatfinanciering (steun aan ontwikkelingslanden)[3].

[5] De Minaraad vindt het daarom positief dat er een Vlaams Klimaatfonds wordt opgericht. Hoewel er heel wat uitgaven in functie van het klimaatbeleid gebeuren in andere beleidsdomeinen, zoals energie en mobiliteit, wordt de versnippering van de klimaatuitgaven hiermee tegengegaan. Doordat het Fonds de vorm heeft van een begrotingsfonds[4], wordt bovendien gegarandeerd dat de inkomsten van dit Fonds integraal besteed zullen worden aan de financiering van het klimaatbeleid. Uit de meest recent beschikbare emissiecijfers en prognoses blijkt dat de kloof ten aanzien van de Kyotodoelstelling naar verwachting 18,9 Mton CO2-eq bedraagt[5]. De Memorie van Toelichting (p. 7) stelt dan ook terecht dat er "zeer significante uitgaven" nodig zullen zijn om de Kyotodoelstellingen te halen.

[6] Artikel 14, §5, van het voorontwerp van decreet geeft een overzicht van de activiteiten die gefinancierd mogen worden met de inkomsten van het Fonds. Gegeven dat de opbrengst uit de veiling van emissierechten wellicht niet voldoende zal zijn om de uitgaven die moeten gebeuren in het klimaatbeleid te dekken, vraagt de Minaraad zich af of de activiteiten in art. 14, §5, in afnemende volgorde van voorkeur zijn aangegeven. In deze context – en in overeenstemming met de beleidslijn van de Vlaamse Regering[6] om eerst maximaal alle interne maatregelen te treffen die technisch en economisch uitvoerbaar en maatschappelijk aanvaardbaar zijn – herhaalt de Minaraad zijn uitgangspunt dat de inzet van flexibiliteitsmechanismen

[2] Advies van 20 oktober 2011 over het voorbereidingstraject derde Vlaams Klimaatplan; Advies van 22 september 2011 over het EU-standpunt voor de VN-klimaattop in Durban.

[3] Onder andere in het advies over het voorbereidingstraject derde Vlaams Klimaatplan en in de adviezen over de VN-klimaattop in Cancún (advies van 28 oktober 2010) en Durban (adviezen van 22 september 2011 en 17 november 2011).

[4] In de betekenis van artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof. Dit artikel stelt dat: *Bij decreet kunnen specifieke ontvangsten worden toegewezen aan specifieke uitgaven. Als in de begroting ontvangsten zijn opgenomen die in afwijking van artikel 10, § 3, worden toegewezen aan specifieke uitgaven, ontstaan variabele uitgavenkredieten. De omvang van een variabel krediet wordt bepaald op basis van de in de loop van het begrotingsjaar effectief geïnde ontvangsten. Het gedeelte daarvan dat op het einde van het begrotingsjaar niet werd aangewend om verbintenissen aan te gaan of verplichtingen te boeken, wordt overgedragen naar het volgende begrotingsjaar en wordt bij het variabele krediet gevoegd dat in dat volgende jaar zal worden gevormd. Variabele kredieten vormen samen met de overeenkomstige toegewezen ontvangsten een begrotingsfonds*.

[5] Voortgangsrapport 2010 van het Vlaams Klimaatbeleidsplan 2006-2012, p. 134.

[6] Zoals bepaald in het Vlaams Regeerakkoord 2009-2014.

tot het strikt noodzakelijke moet worden beperkt en steeds met het oog op reële, bijkomende emissiereducties in derde landen.

[7] De Minaraad meent dat omzichtig moet worden omgesprongen met de mogelijkheid om de middelen uit het Fonds in te zetten voor de remediëring van competitiviteitsverlies bij Vlaamse bedrijven[7]. Vooreerst is het belangrijk dat het klimaatbeleid door deze mogelijkheid niet aan slagkracht verliest. De gevolgen van een correcte prijs voor CO_2 mogen niet ongedaan gemaakt worden door de subsidiëring van bijvoorbeeld de energiekost van bedrijven. Zo een maatregel riskeert niet alleen in te gaan tegen de geest van de idee voor een CO_2-prijs, maar riskeert ook het Europese klimaatbeleid in de praktijk te verstoren aangezien dat er juist naar streeft een gelijk speelveld te creëren waarbij alle ETS bedrijven onderhevig zijn aan eenzelfde prijssignaal vanuit de Europese koolstofmarkt. De Europese ETS bedrijven die echter toch bedreigd worden door oneerlijke concurrentie van buiten de Unie zijn al voldoende beschermd in de huidige ETS-richtlijn. De ETS-richtlijn bevat immers reeds waarborgen voor bedrijven die mogelijk onderhevig zijn aan koolstoflekkage. Uit de meest recente emissiegegevens zoals bekendgemaakt door de Europese Commissie[8] blijkt bovendien dat het aantal ongebruikte emissierechten in het EU ETS blijft toenemen. Mogelijk competitiviteitsverlies voor bepaalde bedrijfstakken doet zich bovendien voor in de hele EU. De Raad vraagt dan ook dat het financieel compenseren van bedrijven enkel in uitzonderlijke gevallen wordt toegelaten op basis van een duidelijk beleidskader. De Raad benadrukt hier de noodzaak om een gelijk speelveld te waarborgen voor alle Europese bedrijven die zijn blootgesteld aan een mogelijk weglekeffect. Steun aan bedrijven zou volgens de Raad in de eerste plaats moeten gebeuren met als doel het energieverbruik terug te dringen wat valt onder de eerste bestedingspost veeleer dan voor de bescherming van de competitiviteit. Als bedrijven alsnog steun zouden ontvangen uit de middelen in het Vlaams Klimaatfonds voor de remediëring van competitiviteitsverlies, moet dit aantoonbaar het gevolg zijn van het klimaatbeleid.

[8] De Memorie van Toelichting spreekt over "zeer significante uitgaven" om te voldoen aan de (post) Kyotodoelstelling. De Minaraad wijst er in dit verband op dat de inkomsten van het Fonds onzeker zijn, onder meer omdat de hoogte van deze inkomsten mede afhankelijk is van de intra-Belgische lastenverdeling van de veilingopbrengsten. De Raad meent dan ook dat deze verdeling een prioritair aandachtspunt is. Bovendien is de hoogte van de inkomsten afhankelijk van de prijs voor een emissierecht bij de veiling. Die prijzen liggen momenteel abnormaal laag door een overallocatie in het ver-

[7] Zoals aangegeven als vierde mogelijkheid in paragraaf 5.

[8] Voor meer informatie, zie: http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/12/477&.

leden en door de economische crisis. De Minaraad wil er in deze op wijzen dat het optrekken van de EU-emissiereductiedoelstelling naar -30%, het tijdelijk uit de handel nemen van rechten en het plaatsen van een bodem onder de prijs bij veilingen allen maatregelen zijn die de prijs kunnen ondersteunen. Zo kan Vlaanderen er mee voor zorgen dat er een stabiele en voldoende grote stroom van middelen naar het Klimaatfonds gaat.

[9] Het Fonds wordt in de periode 2008-2012 gevuld met de verkoop van het overschot aan emissierechten uit de toewijzingsreserve voor nieuwkomers in de handelsperiode 2008-2012. Op basis van informatie waarover de Minaraad beschikt, en in overeenstemming met de verwervingsregels voor de aankoop van Kyoto-eenheden zoals bepaald in artikel 45 van het Besluit[9] van de Vlaamse Regering inzake verhandelbare emissierechten voor broeikasgassen, lijkt de Vlaamse Regering voornemens om de opbrengst van de verkoop van deze rechten te gebruiken om groene AAUs of GIS-projecten te kopen. De Minaraad vraagt zich af op welke manier Vlaanderen zal verzekeren dat dubbeltellingen worden vermeden. Hoe wordt er verzekerd dat een land dat AAU's aanbiedt, de emissiereductie, die het realiseert met het project dat via deze verkoop wordt gefinancierd, niet nogmaals meetelt voor het bereiken van zijn eigen niet ETS reductiedoelstelling? Dit zou immers betekenen dat eenzelfde reductie twee keer wordt geteld, een keer in Vlaanderen en een keer in het gastland. Op basis van de informatie waarover de Minaraad beschikt, is valt dit op dit moment niet uit te sluiten en zou dit geval per geval bepaald worden. De Minaraad vraagt hoe dan ook absolute transparantie over de absolute vermindering van emissies gerealiseerd in het land dat de AAU's aanbiedt.

[10] Als de Vlaamse Regering ervoor kiest om de Kyotokloof te dichten op basis van de aankoop van groene AAU's, omdat dit goedkoper is dan de aankoop van CER's of ERU's, wijst de Minaraad erop dat het streven naar de laagst mogelijke prijs niet noodzakelijk verenigbaar is met de doelstelling om projecten te selecteren op basis van geloofwaardigheid. Immers, hoe geloofwaardiger de emissiereductie in het gastland, hoe duurder de AAU's wellicht zullen zijn. In lijn met eerdere adviezen benadrukt de Raad dat de additionaliteit van de reducties gewaarborgd moet zijn. Ook heeft de Minaraad vragen over de timing. De vergroende AAU's zullen geen emissiereducties meer opleveren in de periode waarin ze gebruikt worden om aan de emissiereductiedoelstellingen te voldoen (2008-2012).

[9] Besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2007 inzake verhandelbare emissierechten voor broeikasgassen (BS 27 december 2007).

2 "Hoofdstuk 5 – Bossencompensatiefonds".

[11] "Hoofdstuk 5 – Bossencompensatiefonds" verwijst naar artikel 17 van het programmadecreet van 21 december 2001 ter begeleiding van de begroting 2002, waarmee er met name een Bossencompensatiefonds opgericht werd. De tweede paragraaf van dit artikel regelt alle ontvangsten die voortvloeien uit de toepassing van artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990 (compensatieplicht voor de houder van een stedenbouwkundige vergunning voor ontbossing). Artikel 48 van het Verzameldecreet energie, leefmilieu, openbare werken, landbouw en visserij van 12 december 2008 voegde hieraan toe dat de subsidie teruggevorderd kan worden wanneer niet aan de bijhorende voorwaarden voldaan wordt. Het voorliggende voorontwerp decreet stelt nu voor om deze passage verder uit te breiden ten einde niet aangewende middelen terug te kunnen vorderen van de VLM of andere instanties.

[12] Deze wijziging is noodzakelijk voor het terugstorten van middelen die in 2008 aan de Vlaamse Landmaatschappij toegekend werden om gronden voor het Parkbos Gent aan te kopen. Aangezien de grondverwerving grotendeels via onteigening zal gebeuren, zal dit bedrag in 2012 teruggestort worden in het Bossencompensatiefonds.

[13] De Minaraad gaat akkoord met de voorgestelde wijziging, maar merkt op dat de Vlaamse overheid zich meer lijkt te richten op het verwerven van percelen die spontaan te koop worden aangeboden, dan op het proactief aankopen rond bestaande eigendomskernen. In 2011 voorzag de Vlaamse minister van Leefmilieu en Natuur 500.000 euro ter ondersteuning van de gemeenten om actief bossen aan te planten. Dit bedrag werd ondertussen verdubbeld tot 1 miljoen euro. Aangezien het Bossencompensatiefonds midden 2011 al aangegroeid was tot 3,8 miljoen euro en het aanwenden van die middelen niet zo eenvoudig is, vraagt de Minaraad dat ook andere partners met bebossingsprojecten een beroep zouden kunnen doen op de financiële middelen van het Bossencompensatiefonds.

3 "Hoofdstuk 6 – Drinkwater".

[14] Via art.6bis, §1, van het Drinkwaterdecreet[10] wordt elke exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk belast met de sanering van het door de exploitant aan zijn abonnees geleverde water. Met art. 6bis, §2, wordt er vastgelegd dat de exploitant deze sanering zelf kan organiseren, dan wel beroep kan doen op een derde. Verder wordt ook aangegeven onder welke omstandigheden de exploitant geen bovengemeentelijke bijdrage of ver-

[10] Decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending

goeding mag vragen. Met wijzigingsartikel art.19 van het voorontwerp programmadecreet wordt er een vierde lid toegevoegd aan artikel 6bis, §2. Dit bepaalt dat de exploitant geen gemeentelijke vergoeding kan vragen voor de lozing van grondwater dat onttrokken wordt bij bronbemalingen die technisch noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van bouwkundige werken, of de aanleg van openbare nutsvoorzieningen (cf. subrubriek 53.2 van de indelingslijst in Vlarem I). Onder "Hoofdstuk 13 – Slotbepalingen" wordt de inwerkingtreding van dit artikel vastgelegd op 1 januari 2010.

[15] Met het Programmadecreet 2011 werd er een gelijkaardige vrijstelling van heffing (ingeschreven door toevoeging van een art.35bis § 8 in de wet Oppervlaktewateren van 26 maart 1971) voorzien voor lozingen van bronbemalingen. De vrijstelling geldt niet indien de lozing bepaalde criteria inzake duur of debiet overschrijdt. In zijn advies 2010|57[11] maakte de Raad hier geen bezwaar tegen.

[16] De Memorie van Toelichting bij het voorliggende voorstel argumenteert dat de bronbemaling geen kosten op het gemeentelijk vlak veroorzaakt, noch bij de dimensionering en aanleg van de gemeentelijke riolering, noch bij de exploitatie. Omdat de heffingsregeling in werking trad op 1 januari 2011, maar als gevolg daarvan rekening hield met de lozingen in 2010, dient de vrijstelling van gemeentelijke vergoeding in te gaan op 1 januari 2010.

[17] De Raad stelt vast dat de vrijstelling van gemeentelijke vergoeding bij bronbemaling opnieuw een 'ad hoc' maatregel is die – zoals blijkt uit de Memorie van Toelichting - op het terrein geen effect heeft vermits de gemeentelijke vergoeding niet wordt toegepast bij bronbemalingen. De Raad geeft de voorkeur aan beslissingen die kaderen in een globale visie. Daarom dringt hij nogmaals aan op de snelle opmaak van de in de Beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2009-2014 aangekondigde visie over de totale financiering van het gemeentelijk rioolbeheer[12]. In die visie moet verduidelijkt worden welk groeipad de saneringsbijdragen zullen volgen, in het licht van de doelstellingen van de Kaderrichtlijn water, van degelijk bouwkundig beheer van de gemeentelijke riolen en met een onderbouwde inachtneming van sociale en economische effecten[13].

[18] In afwachting van een totaalvisie over de financiering van het gemeentelijk rioolbeheer verzet de Raad zich niet tegen de vrijstelling van gemeentelijke

[11] Minaraad, Advies van 28 oktober 2010 over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2011, 2010|57.

[12] Schauvliege J, Beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2009-2014, 26 oktober 2009, 58 p.

[13] Minaraad, Advies van 12 november 2009 over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2009 en voorontwerp van decreet houdende bepalingen van de begroting 2010, 2009|30.

vergoeding vanaf 1 januari 2010. Maar zoals de Raad ook al deed in zijn advies 2010|57, benadrukt hij dat het lozen van bronbemalingen op openbare riolen die zijn aangesloten op een rioolwaterzuiveringsinstallatie zoveel mogelijk moet vermeden worden. De Raad dringt aan op de naleving van Vlarem II, Hoofdstuk 6.2 Milieuvoorwaarden voor niet ingedeelde inrichtingen, Beheersing van oppervlaktewaterverontreiniging, art. 6.2.1.2.§3 "*Niet-verontreinigd bemalingswater dient bij voorkeur opnieuw in de bodem gebracht te worden. Wanneer het in de bodem brengen redelijkerwijze niet mogelijk is, moet dit niet-verontreinigd bemalingswater geloosd worden in een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater. Het lozen in de openbare riolering is slechts toegestaan wanneer het technisch onmogelijk is zich op een andere manier van dit water te ontdoen.*"

[19] De motivering in de Memorie van Toelichting dat bronbemalingen geen kosten op gemeentelijk vlak veroorzaken, ziet de impact op de exploitatiekosten over het hoofd. Grote bronbemalingen – o.a. degene die niet vrijgesteld zijn van de heffingsregeling - kunnen de exploitatiekost van gemeentelijke pompstations opdrijven en kunnen ook een effect hebben op de frequentie van de overstorten waardoor een bijkomende milieukost ontstaat.

De sociaal-economische partners die in de Minaraad vertegenwoordigd zijn, onthouden zich bij dit advies, omdat ze in de schoot van de SERV een advies over dit onderwerp uitbrengen.

Walter Roggeman, voorzitter SAR Minaraad

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Advies

Programmadecreet 2012 – Klimaatfonds

Brussel, 24 mei 2012

1636h SERV_ADV_20120524_Programmadecreet_2012_Klimaatfonds.docx

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be •www.serv.be

Adviesvraag: Advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2012
Adviesvrager: Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport
Ontvangst adviesvraag: 15 mei 2012
Adviestermijn: 10 dagen
Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 11 (overlegfunctie); SERV-decreet 7 mei 2004 art. 20 (SAR-functie)

Goedkeuring dagelijks bestuur SERV: 24 mei 2012
Goedkeuring/bekrachtiging raad: 13 juni 2012

SERV
sterk door overleg

De heer Philippe MUYTERS
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening & Sport
Koning Albert II-laan 19

1210 BRUSSEL

contactpersoon
Annemie Bollen
abollen@serv.be
Peter Van Humbeeck
pvhumbeeck@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20120524_PD2012BC2_abit

Brussel
24 mei 2012

Advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2012

Mijnheer de minister,

Op 15 mei 2012 vroeg u de SERV om advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2012. De adviestermijn bedroeg 10 dagen.

Hieronder vindt u het advies van de SERV over dit voorontwerp. De SERV formuleert daarin enkel bemerkingen bij de hoofdstukken 3 en 4 van het voorontwerp (Vlaams klimaatfonds). Bij de overige hoofdstukken heeft de SERV geen bemerkingen.

De SERV meent dat de aard en de impact van het voorliggende voorstel voor het Vlaams Klimaatfonds en de aankoop van flexmex-kredieten - het gaat over gevoelige materie en aanzienlijke budgetten - een grondigere beslissingsprocedure vergt dan via een programmadecreet mogelijk is. Volgens de SERV is het meer aangewezen dat deze artikels het voorwerp uitmaken van een zelfstandig regelgevend initiatief met een degelijke reguleringsimpactanalyse en meer ruimte voor maatschappelijk overleg en een grondige parlementaire bespreking.

Inhoudelijk koppelt de SERV in het advies vijf voorwaarden aan de voorgestelde veiling-koop-operatie om bijkomende flexmex te verwerven om de resterende kloof voor het bereiken van de Vlaamse Kyotodoelstelling tegen einde 2012 te dichten. Het advies wijst ook op enkele onduidelijkheden in het voorontwerp.

Hoogachtend,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
voorzitter

Advies

Hieronder vindt u het advies van de SERV over het voorontwerp van programmadecreet. De SERV formuleert in dit advies enkel bemerkingen bij de hoofdstukken 3 en 4 van dit voorontwerp, meer bepaald bij de bepalingen inzake het Vlaams klimaatfonds en de wijzigingen van het energiedecreet. Bij de overige hoofdstukken heeft de SERV geen bemerkingen.

Het voorontwerp (art. 14 t.e.m. 17) richt een **Vlaams Klimaatfonds** op voor de aankoop van flexmex-kredieten. Het wordt in hoofdzaak gespijsd met de middelen uit de veiling van emissierechten, meer bepaald uit de veiling van het overschot aan rechten in de nieuwkomersreserve en na 2012 ook uit de veiling van de rechten aan ETS-bedrijven (bedrijven die vallen onder het Europees emissiehandelssysteem).

Belangrijke klimaatbeleidskwesties, zoals de inzet van flexibiliteitsmechanismen, moeten volgens de SERV op een transparante, onderbouwde en overlegde manier uitgeklaard worden. Dat kan **niet optimaal via een programmadecreet**. De aard en de impact van het voorliggende voorstel - het gaat over gevoelige materie en aanzienlijke budgetten - vergt een grondigere beslissingsprocedure dan via een programmadecreet mogelijk is. De procedure die traditioneel voor programmadecreten gevolgd wordt voorziet immers slechts een beperkte adviestermijn (het wettelijke minimum van tien dagen) en laat in de praktijk weinig ruimte voor een grondige parlementaire bespreking. Volgens de SERV is het dan ook meer aangewezen dat deze artikels het voorwerp uitmaken van een zelfstandig regelgevend initiatief met een degelijke RIA (reguleringsimpactanalyse) en meer ruimte voor maatschappelijk overleg en een parlementaire bespreking.

Met name is volgens de SERV **meer transparantie** nodig inzake de nieuwe keuzes in het flexmexbeleid. Dat impliceert meer en actuelere **informatie** over de omvang van de emissiereductiekloof voor de Kyotoperiode[1], de precieze plannen voor de aankoop van flexmex en de overname van de rechten die PMV voor de Vlaamse overheid verwierf, de achtergrond en motivatie van de gemaakte keuzes en de afweging van alternatieven, de verwachte inkomsten en uitgaven van het op te richten fonds en de eventuele bijpassing die dit fonds vanuit de algemene middelen kan vergen[2] in diverse scenario's, en de budgettaire implicaties van de overname van de rechten van PMV. Het ontwerpdecreet en de memorie van toelichting zijn hierover zeer summier. De SERV heeft daarom zelf geprobeerd deze informatie te verzamelen (zie tabel), al bleek

[1] De meest actuele informatie dateert van december 2011: VORA (Voortgangsrapport bij het Vlaams klimaatbeleidsplan): Op basis van de meest recent beschikbare informatie over de afgesloten aankoopcontracten wordt het al gecontracteerde volume Kyoto-eenheden (exclusief post-Kyoto-kredieten) door het Vlaamse Gewest na risicocorrectie ingeschat op 1,197 miljoen eenheden. Door PMV werden, na risicocorrectie, reeds 1,915 miljoen Kyoto-eenheden gecontracteerd. De resterende kredietbehoefte, berekend op basis van het al gecontracteerde volume na risicocorrectie, bedraagt momenteel nog 15,8 miljoen eenheden na een eventuele overname door het Vlaamse Gewest van de eenheden die door PMV werden gekocht.

[2] Een begrotingsfonds mag geen negatief saldo hebben. Zolang het onduidelijk is welke kredieten op welke wijze aan welke prijs aangekocht zullen worden, is het onduidelijk hoeveel bijpassing het klimaatfonds uit algemene middelen zal vergen

dat niet eenvoudig gelet op de korte adviestermijn en de beperkte informatie die publiek beschikbaar is.

Toelichting voorstel ontwerpprogrammadecreet

	Inkomsten	€	**Uitgaven**
Energiefonds	Heffingen en administratieve geldboetes die decretaal aan het Energiefonds worden toegewezen:		Financiering van de openbaredienstverplichtingen en de taken die in dit decreet vermeld zijn, haar sociale energiebeleid, haar beleid inzake het rationeel energiegebruik, haar beleid inzake de hernieuwbare energiebronnen ~~en haar beleid inzake de flexibele mechanismen van het protocol van Kyoto~~ (art. 3.2.1. energiedecreet)
	groenestroom- en warmtekrachtcertificatensystemen	39.225	
	overige elementen van de energiemarktwerking		
	energieprestatiecertificatensystemen	41.882	
	energieprestatieregelgeving	846.292	
	REG- en sociale openbaredienstverplichtingen	151.080	
	toewijzingsplannen broeikasgasinstallaties en luchtvaartexploitanten	0	
	terugstortingen	9.777	
	Andere middelen toegewezen krachtens wettelijke, decretale of conventionele bepalingen		
Klimaatfonds (m.b.t. 'Kyotoperiode' ; tot 2012 of 2015?)	Veilingopbrengst nieuwkomersreserve	52.700.000 (verkoop aan 6,6€)	• Flexmex • Voorbereiding, organisatie, bijdragen klimaatveilingen • Andere (contradictio in terminis)
	Early auction	?	
	Administratieve geldboetes VER-bedrijven	0 (2012)	
Klimaatfonds (m.b.t. 'periodes na 2012')	Vlaamse veilingopbrengsten vaste installaties	? (Belgische afspraken?)	• Flexmex • Voorbereiding, organisatie, bijdragen klimaatveilingen • Intern klimaatbeleid • Remediëring competitiviteitsverlies bij Vlaamse bedrijven • Steun ontwikkelingslanden in strijd tegen klimaatverandering
	Vlaamse veilingopbrengsten luchtvaart		
	Administratieve geldboetes VER-bedrijven	?	

Uit de tabel blijkt alvast dat het gaat over **aanzienlijke budgetten**. Het voorontwerp stelt immers voor om het overschot aan emissierechten (EUA's) in de nieuwkomersreserve te veilen. De veiling van het overschot van naar verwachting 8 mio rechten zou aan de huidige marktprijs (6,6€/EUA) ongeveer 52,8 miljoen euro opleveren. Die inkomsten kunnen volgens het voorontwerp gebruikt worden om emissierechten op de internationale markt aan te kopen om zo de resterende Vlaamse emissiereductiekloof voor de Kyotoperiode te dichten.

Deze beslissing is nieuw en was nog niet aangekondigd in het laatste vooruitgangsrapport bij het klimaatbeleidsplan[3]. Concreet lijkt het de bedoeling om

[3] Uittreksel uit VORA 2010: Het Vlaamse Gewest zal, voor het overbruggen van deze resterende reductie-inspanning, gebruik maken van het overschot aan Europese emissierechten dat is opgetreden in de Vlaamse toewijzingsreserve voor nieuwkomers voor de handelsperiode 2008-2012. Het ETS-plafond ligt voor Vlaanderen op 36.866.257 ton CO2-eq per jaar, waarvan 32.623.227 voor bestaande installaties en 4.242.986 voor nieuwkomers. Voor de volledige Kyoto-periode bedraagt de nieuwkomersreserve dus 21.214.928 emissierechten, waarvan er op grond van de tot 12 mei 2011 ingediende aanvragen 10.308.878 zouden worden toegewezen en 1.725.864 zouden zijn gereserveerd. Met de 940.294 emissierechten die er ondertussen nog zijn bijgekomen wegens

EUA's te verkopen (bv. aan € 6,67/stuk[4]) en de opbrengst te gebruiken voor de aankoop van goedkopere flexmex, bijvoorbeeld CER's (3,64 €/st.), ERU's, AAU's met green investment schemes (GIS) (naar verluidt < € 3/st.) of AAU's. Daarbij geldt over het algemeen dat hoe goedkoper de rechten of kredieten zijn, hoe lager de kwaliteit. Op die manier kan veiling met terugkoop van goedkopere rechten zorgen voor een vermenigvuldiging van de beschikbare rechten. Ook voor de periode na 2012 zou de opbrengst uit de veiling van rechten aan ETS-bedrijven voor Vlaanderen substantieel kunnen zijn.

Nu het einde van de Kyotoperiode eind 2012 dichterbij komt, stelt de SERV vast dat Vlaanderen wellicht niet in staat is om de Vlaamse Kyotodoelstelling met interne maatregelen te realiseren en dat ook de reeds gereserveerde flexmex wellicht niet zullen volstaan om de resterende kloof te dichten. Volgens de SERV moet de voorgestelde veiling-koop-operatie om bijkomende flexmex te verwerven aan **vijf voorwaarden** voldoen.

- Ten eerste vraagt de SERV te **documenteren in welke mate interne maatregelen die goedkoper zijn dan de inzet van flexmex genomen** zijn, conform het principe dat de SERV te zake steeds heeft vooropgesteld[5].

- Ten tweede vraagt de SERV **duidelijkheid over de aard van de flexmexmechanismen** die de Vlaamse regering wenst in te zetten om de resterende kloof van naar schatting 17 Mton te dichten. Wordt hiervoor ingezet op CER's, ERU's, AAU's afkomstig van „Green Investment Schemes" (GIS) of gewone AAU's?

  De verwervingsregels vastgelegd in het VER-besluit van 7 december 2007 laten op dit moment elk van deze pistes toe[6]. Wel moet de leefmilieuminister volgens

---

bedrijfssluitingen geeft het een nog beschikbare reserve van 10.120.480 emissierechten. Na aftrek van zoals geraamd 600.000 rechten voor waarschijnlijke aanvragen en naar schatting 1.500.000 rechten voor onzekere aanvragen zou de nieuwkomersreserve, voornamelijk ingevolge de economische groeivertraging, nog steeds een overschot van meer dan 8 miljoen emissierechten bevatten. *De minister, bevoegd voor Leefmilieu, zal de nodige initiatieven ontwikkelen om dit surplus te valoriseren in de vorm van voor overheden aanwendbare Kyoto-eenheden met het oog op het invullen van de Vlaamse Kyoto-doelstelling in de non ETS sectoren.*

4 Gerekend aan huidige prijzen; http://www.pointcarbon.com/ December 2012

5 Bv. SERV-Mina-advies Vlaams Klimaatbeleidsplan 2006-2012. 30 juni 2006. "Het uitgangspunt voor de raden blijft de consensus in de Vlaamse Klimaatconferentie dat Vlaamse klimaatbeleid alvast het algemeen principe moet nastreven dat alle in Vlaanderen beschikbare reductiemaatregelen die goedkoper zijn dan het gebruik van flexibiliteitsmechanismen gerealiseerd worden, zodat de inzet van flexibiliteitsmechanismen tot het noodzakelijke kan worden beperkt."

6 Art. 45. §1. De verwervingsregels voor Kyoto-eenheden zijn als volgt:
1° tot en met 2007 kan het Vlaamse Gewest:
   a) CER's of ERU's aankopen van projectontwikkelaars in het kader van een tender- of aanbestedingsprocedure waarbij, na een oproep, een aankoopbudget wordt verdeeld onder de best gerangschikte projectvoorstellen;
   b) Kyoto-eenheden verwerven via de toetreding tot een fonds dat gericht is op de aankoop van CER's of ERU's;
2° vanaf 2008 kan het Vlaamse Gewest, in afnemende volgorde van voorkeur:
   a) naast gebruik te maken van de verwervingskanalen, vermeld in punt 1°, CER's of ERU's rechtstreeks aankopen op de internationale markt, of AAU's verwerven, onder meer via de

art. 46 van het VER-besluit voor het verwerven van die Kyoto-eenheden, een evaluatie ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering voorleggen. Verder is ook een discussie nodig over de inzet van flexmex **na 2012**. Ook dan geldt volgens de SERV het uitgangspunt dat interne maatregelen die goedkoper zijn dan de inzet van flexmex op zijn minst genomen moeten worden. De concrete invulling van dit principe voor de periode na 2012 hangt af van hoeveel emissiereducties na 2012 gerealiseerd moeten worden, wat het intern emissiereductiepotentieel is en wat de kostenefficiëntie ervan is, hoe Vlaamse economische activiteiten ook via de inzet van flexmex gestimuleerd kunnen worden en wat de implicaties zullen zijn van de nog te maken afspraken op Belgisch, Europees en internationaal niveau[7].

- Ten derde vindt de SERV dat de Vlaamse regering ook in 2012 **voldoende interne maatregelen** moet kunnen opstarten en financieren om verdergaande interne reducties te realiseren vooral na 2012. In dat opzicht moet de voorliggende discussie kaderen in een **bredere discussie over financiering** van het energiebeleid en het klimaatbeleid. In het bijzonder verdient de verhouding tussen energiefonds en klimaatfonds nadere uitklaring (cf. infra). Dat geldt ook voor de vraag welke bestedingen gefinancierd zullen worden via fondsen en welke via tarieven en hoe de stabiliteit van de fondsen zal worden bewaakt (bijpassing met algemene middelen of reductie van de uitgaven?).

In ieder geval lijkt het geen goede zaak dat het ontwerpdecreet impliceert dat de opbrengsten van de veiling van het overschot op de nieuwkomersreserve vóór de eindafrekening louter gebruikt kunnen worden voor het flexmexbeleid en de voorbereiding en organisatie van veilingen en niet voor intern beleid. Het ontwerpdecreet voorziet namelijk dat enkel indien er na de eindafrekening van de Kyotoperiode (dus na midden 2015) middelen zouden overschieten na de financiering van flexmex en de veilingen deze middelen zouden kunnen gaan

---

verwervingskanalen, vermeld in punt 1°, rekening houdend met een reële emissiereductie, gerealiseerd aan de hand van een projectactiviteit of investering;

b) RMU's aankopen via de toetreding tot een fonds of op de internationale markt, op voorwaarde dat het internationale kader verder verfijnd is, onder andere qua monitoring en het permanente karakter van de koolstofopslag;

c) AAU's aankopen op de internationale markt, als blijkt dat de prijzen voor de andere Kyoto-eenheden niet toelaten om binnen de uitgetrokken budgetten de benodigde hoeveelheden Kyoto-eenheden te verwerven, en er geen goedkopere binnenlandse reductiemaatregelen tijdig kunnen worden uitgevoerd om voldoende emissiereducties te realiseren in dezelfde handelsperiode.

[7]
- Belgisch niveau: Het is onduidelijk wat de gewesten en het federale niveau zullen afspreken over de intra-Belgische verdeling van veilingopbrengsten, de intra-Belgische lastenverdeling van de emissiereducties voor niet-ETS na 2012 en de verdeling van de Belgische mogelijkheden om tegen 2020 kredieten uit CDM-projecten en JI-projecten in te zetten voor 4% van haar 2005-emissies.
- EU-niveau: Het is onduidelijk wat de implicaties zullen zijn voor de verscherpte broeikasgasreductiedoelstelling van 30% tegen 2020 op de doelstelling van de lidstaten en de mogelijkheden om CDM, JI of andere flexibiliteitsmechanismen in te zetten.
- Internationaal niveau: Tijdens de internationale onderhandelingen over een globaal klimaatakkoord voor de periode na 2012 wordt o.a. nog besproken onder welke voorwaarden en regels de projectgebonden flexibiliteitsmechanismen inzetbaar zullen blijven na 2012.

naar intern klimaatbeleid[8]. Het realiseren van de Kyotodoelstelling is volgens de SERV nochtans een permanente trade off tussen flexmex en interne maatregelen.

- Ten vierde vraagt de SERV om **alternatieven** voor de veiling van emissierechten uit de nieuwkomersreserve te onderzoeken (namelijk banking[9]) en om ook binnen de veilingoptie alternatieven te overwegen (zoals alternatieve veilingmethodes, veilingintervallen, diverse participanten, timing van de veiling…). Zo zou men de veiling van emissierechten kunnen uitstellen totdat de prijs van de EUA's (European allowances) zich terug enigszins herstelt. EUA's kunnen immers gebankt worden tot in de volgende periode 2013-2020. De prijs van EUA's is nu erg laag door het overaanbod van 900 miljoen rechten op de Europese emissierechtenmarkt[10], o.a. door de financieel economische crisis en door het uitblijven van een bindend internationaal klimaatakkoord. Door te wachten kan de opbrengst van de veiling eventueel toenemen. Deze optie moet nader bekeken worden en vereist inzicht in de verwachte volumes en prijzen op de EUA-markt, de eventuele nieuwkomersreserves in andere landen en hun plannen daarmee, de eventuele plannen van de EC voor de aanpassing van het ETS-systeem om de overaanbodproblematiek aan te pakken[11], etc.
- Ten vijfde zouden de inkomsten uit de veiling van de nieuwkomersreserve en van de veiling van emissierechten vanaf 2012 best toegewezen worden aan het Energiefonds, dat eventueel wordt herdoopt tot **een geïntegreerd Klimaat- en Energiefonds,** dat gebruikt kan worden voor intern energiegerelateerd en niet-energiegerelateerd klimaatbeleid, de inzet van flexmex, maar ook andere aspecten van het energiebeleid. Hiervoor zijn er zowel inhoudelijke als begrotingstechnische redenen:
  - De creatie van een afzonderlijk Klimaatfonds en een afzonderlijk Energiefonds vermindert de flexibiliteit bij de inzet van middelen. Zo lijkt het afzonderlijk Klimaatfonds het onmogelijk te maken om inkomsten uit de veiling van emissierechten toe te wijzen aan bestedingen voorzien voor het Energiefonds. Dit lijkt niet gewenst temeer gezien beide fondsen voorzien in de mogelijkheid om middelen te besteden aan het beleid inzake rationeel energiegebruik en het beleid inzake hernieuwbare energiebronnen.
  - Een geïntegreerd fonds betekent een impliciete en noodzakelijke stimulans voor nauwe samenwerking en afstemming tussen de leefmilieuminister, bevoegd voor klimaatdoelstellingen, en de energieminister, bevoegd voor het energiebeleid, in de realisatie van de klimaatuitdagingen. Bijkomende schotten zijn terzake niet gewenst. Overigens voorziet art. 47 §1 van het VER-besluit van 7 december 2007 dat zowel de minister bevoegd voor het

---

8 Art. 14 §3 derde streepje is dus een holle bepaling. De vraag is bovendien in welke mate de bepalingen in het nationaal allocatieplan effectief ruimte laten voor een niet-flexmex-besteding van de middelen 'purchase of CERs, ERUs, AAUs and *others'*, blz. 192)

9 http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allocation/2008/docs/nap_belgium_final_en.pdf : het allocatieplan voorziet voor Vlaanderen als mogelijkheden voor een overschot veiling en banking. Het Waals Gewest voorziet verkoop en het Brussel Gewest voorziet dat de rechten terug gaan naar de overheid.

10 Carbon Market News, Point Carbon, 15 mei 2012

11 Carbon Market News, Point Carbon, 15 mei 2012

leefmilieu als de Vlaamse minister voor het energiebeleid, verantwoordelijk zijn voor het verwerven van Kyoto-eenheden.

- De beide fondsen hebben dezelfde budgettaire mogelijkheden. Het zijn allebei begrotingsfondsen[12] in de vorm van een variabel krediet waarbij de ontvangsten exclusief bestemd worden voor de uitgaven decretaal toegestaan aan de uitgavenkant van het variabele krediet.
- De creatie van een afzonderlijk klimaatfonds kan op zich niet beter dan een geïntegreerd fonds garanderen dat steevast voldoende inkomsten voor de aankoop van flexmex gegarandeerd zijn. De beide fondsen mogen geen negatief saldo hebben. Dus in de beide gevallen zal er indien nodig een bijpassing vanuit algemene middelen moeten gebeuren.

Tot slot vraagt de SERV om enkele **onduidelijkheden** in het voorliggend voorontwerp uit te klaren:

- Er wordt niet gedefinieerd wat wordt bedoeld met 'met betrekking tot de Kyotoperiode' (art. 14 §2 en §3): is dat de periode tot 2012 (einde verbintenisperiode) of de periode tot in 2015 (afrekening voor die verbintenisperiode)? Ook is het onduidelijk wat wordt bedoeld met 'met betrekking tot de periodes na 2012' (art. 14 §4 en §5): is dat 'vanaf 2012' of slaat dit op de inkomsten en/of bestedingen die te maken hebben met de verbintenisperiode na 2012. Door deze ontbrekende definiëring is het onduidelijk tot wanneer het overschot uit de nieuwkomersreserve geveild kan worden (tot 2012[13] of tot 2015). Ook is het onduidelijk vanaf wanneer de middelen van het Klimaatfonds bruikbaar worden voor niet-flexmex-gerelateerde zaken (vanaf 2012 zoals §5 laat vermoeden of vanaf 2015 volgens §3).
- Het ontwerpdecreet lijkt schotten in het Klimaatfonds te introduceren, waardoor het niet mogelijk lijkt om inkomsten van in de Kyotoperiode *over te dragen naar de periode* erna (art. 14 §5). Dit lijkt niet de bedoeling te zijn.
- In art. 3.2.1. van het energiedecreet worden de woorden "en haar beleid inzake de flexibele mechanismen van het protocol van Kyoto" geschrapt als mogelijke besteding voor middelen van het Energiefonds. In art. 8.1.1. blijft een gelijkaardige bepaling ongewijzigd (dus inclusief: "en de toepassing van flexibiliteitsmechanismen"). Het is daardoor onduidelijk in welke mate het Energiefonds nog bruikbaar zal zijn voor flexmex-beleid.
- Het is onduidelijk waarom de introductie van het klimaatfonds niet in het *gecodificeerde energiedecreet* wordt ingeschreven. De inbedding van het klimaatfonds in het programmadecreet lijkt haaks te staan op de codificatiebeweging van de jongste jaren.

---

[12] Het energiefonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 45 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991. Klimaatfonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan en de controle door het Rekenhof.

[13] Voor de periodes na 2012 staat de opbrengst van de veiling van de nieuwkomersreserve immers niet meer bij de mogelijke inkomsten van het fonds.

ADVIES VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

vlaamse onderwijsraad

Algemene Raad
FDB / 24 mei 2012
AR-AR-ADV-017

Advies programmadecreet 2e begrotingscontrole 2012

1 Situering

De minister bevoegd voor Financiën en Begroting vroeg op 14 mei 2012 aan de Vlor om een spoedadvies uit te brengen over het programmadecreet van de 2e begrotingscontrole van 2012.

De Vlor dient opnieuw vast te stellen dat de minister van Begroting de spoedprocedure gebruikt wordt voor het programmadecreet. Dit maakt het voor de strategische adviesraden nagenoeg onmogelijk om een onderbouwd en gedragen advies uit te brengen.

De Vlor stelt bovendien vast dat het ontwerp van decreet besproken werd in het Vlaams Onderhandelingscomité op dinsdag 22 mei 2012, dus vóór de Vlor hierover advies heeft uitgebracht. Dit traject is dan ook strijdig met artikel 73 van het Decreet betreffende participatie op school en de Vlaamse Onderwijsraad, waarin gestipuleerd wordt dat het advies van de Vlor afgewacht wordt alvorens het decreet te onderhandelen. Als deze procedure niet gevolgd wordt, wordt het advies van de Vlor – waarin ook nog andere geledingen zetelen dan die betrokken bij het Vlaams Onderhandelingscomité – immers uitgehold.

De Vlor brengt hieronder advies uit over de teksten zoals die oorspronkelijk door de Vlaamse Regering principieel werden goedgekeurd op 11 mei 2012.

Het advies werd voorbereid door de commissie volwassenenonderwijs, de Algemene Raad (schriftelijke inbreng) en de Raad Hoger Onderwijs (schriftelijke inbreng).

De Algemene Raad keurde het advies goed op zijn vergadering van 24 mei 2012 met 22 stemmen voor en 4 onthoudingen.

2 Beleidsmaatregelen in het programmadecreet

De Vlor merkt op dat de overheid de trend verder zet om beleidsmaatregelen in te schrijven in het programmadecreet. Dit oneigenlijk gebruik van het decreet moet absoluut vermeden worden. Deze bepalingen hadden in een onderwijsdecreet (OD XXII) kunnen opgenomen worden.

3 Desindexatie werkingsmiddelen

De bepalingen in het programmadecreet van de 1e en de 2e begrotingscontrole 2012 waarbij uiteindelijk de werkingskredieten voor alle onderwijsniveaus worden gedesindexeerd, zijn betreurenswaardig. De Vlor verwijst naar haar advies over het programmadecreet van de 1e begrotingscontrole 2012: onderwijs is een cruciale sector voor de ontwikkeling van een samenleving in de toekomst, zowel op economisch vlak als op het vlak van de sociale cohesie. Daarom dient de Vlaamse regering de werkingskredieten van het onderwijs buiten de scope van deze besparingsmaatregelen te houden.

In het deeltijds kunstonderwijs blijft het inschrijvingsgeld van de cursisten volledig geïndexeerd, terwijl het aandeel dat aan de academies teruggestort wordt, gedesindexeerd wordt. Hierdoor betaalt de cursist in het DKO twee keer. De Vlor vraagt aan de overheid om ermee rekening te houden dat de werkingsmiddelen in het DKO niet te vergelijken zijn met die van de andere onderwijsniveaus. Hierop besparen weegt zwaar door in deze onderwijssector.

Het niet indexeren van de werkingsmiddelen is ook voor de centra voor leerlingenbegeleiding zwaar om dragen. De huidige middelen stellen de centra nu al niet in staat om de opdrachten die de overheid opdraagt op een kwaliteitsvolle manier te realiseren. De onderwijsinspectie stelt dit ook duidelijk vast in haar evaluatierapporten over de infrastructuur van de centra. Alle doorgelichte centra hebben het voorbije jaar een 'onvoldoende' op het rapport voor infrastructuur.

De pedagogische begeleidingsdiensten hebben de werkingsmiddelen deels nodig voor de financiering van loonkosten. De desindexatie zal bijgevolg een negatief effect uitoefenen op de personeelsomkadering van deze sector.

Werkingsmiddelen desindexeren is niet enkel een probleem voor overheidsinstellingen. Het desindexeren van de kredieten voor de studentenvoorzieningen in het hoger onderwijs zal ook rechtstreeks de studenten treffen.

Tot slot wijst de Vlor er nogmaals op dat de desindexatie maatregelen een recurrent effect hebben op de werkingsmiddelen van de komende jaren. De Vlor vraagt daarom aan de Vlaamse regering om herstelmechanismes te installeren in de begroting van 2013 zodat deze besparingsmaatregel een eenmalig effect heeft op de werkingsmiddelen.

4 Inschrijvingsgelden volwassenenonderwijs

De Vlor is bereid om het debat over de verhoging van de inschrijvingsgelden aan te gaan, maar wil dit binnen een ruimere context doen en in die zin dat het voor de centra een reële verhoging van de werkingsmiddelen kan betekenen.

In dit voorstel valt alvast op dat de bijdrage aan de centra niet evenredig stijgt met de verhoging van de inschrijvingsgelden. De verhouding tussen de bijdrage aan de centra en het inschrijvingsgeld daalt van 75% naar 69,5%.

	Huidige situatie	Nieuwe maatregel (op kruissnelheid)
Bijdrage aan centra	0,75	0,80
Inschrijvingsgeld	1,00	1,15
Verhouding	75%	69,5%

De Vlor merkt ook op dat de timing die vooropgesteld wordt in dit voorstel praktisch niet haalbaar is voor de centra. Het zou deontologisch niet correct zijn van de overheid om deze ingrijpende maatregelen vanaf schooljaar 2012-2013 door te voeren.

Men dient immers rekening te houden met de werkingscyclus van de instellingen. Nagenoeg alle instellingen zijn in mei al het komende schooljaar aan het voorbereiden. Aanbod van cursussen

en inschrijvingsprijzen moeten gekend zijn bij het drukken van de folders. Vele instellingen organiseren zelfs al inschrijvingen voor het komende schooljaar in mei. De instellingen kunnen dan ook onmogelijk deze verhoging achteraf nog aanrekenen bij de cursisten die zich in de periode mei – augustus hebben ingeschreven.

Het verhogen van het inschrijvingsgeld wordt in de memorie van toelichting omschreven als een inhaalbeweging aangezien de inschrijvingsgelden sinds 2007 niet meer geïndexeerd werden. De Vlor beaamt dat deze verhoging met 15% inderdaad ongeveer overeenkomt met de evolutie van de gezondheidsindex van de voorbije vijf jaar. De Vlor wenst er niettemin op te wijzen dat het inschrijvingsgeld op 1 juni 2007 nog 0,39 euro per lesuur bedroeg. De opstap naar 1 euro per lesuur vanaf september 2007 kwam samen met de belofte om de inschrijvingsgelden niet te indexeren.

De Vlor wijst erop dat de argumentatie om de extra toelage van 0,30 euro toe te kennen aan studiegebieden toch enigszins gewijzigd is. Volgens de memorie van toelichting wordt de toelage geschrapt voor de studiegebieden Mode en Decoratieve technieken omdat deze studiegebieden niet in eerste instantie gericht zijn op de arbeidsmarkt, en minder zware investeringen in hulpmiddelen vergen. Als dit nieuwe criteria zijn om aan studiegebieden een extra toelage toe te kennen, dan moet de overheid er zich ook bewust van zijn dat er op dit moment ook opleidingen bestaan (bvb. vrachtwagen-chauffeur) waar deze extra toelage nog niet aan toegekend wordt.

Mia Douterlungne
administrateur-generaal

Ann Demeulemeester
voorzitter

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Onderwijs

Afdeling 1. Deeltijds Kunstonderwijs en Secundair Onderwijs

Art. 2. In artikel 3quater, §4, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II worden tussen de woorden "(schooljaar 2009 – 2010)" en het woord "niet" de woorden "en voor het begrotingsjaar 2012 (schooljaar 2011-2012)" ingevoegd.

Art. 3. In artikel 20/1 van het decreet van 4 juli 2008 betreffende de werkingsbudgetten in het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet basisonderwijs wat de werkingsbudgetten betreft worden tussen het jaartal "2010" en het woord "gelijk" de woorden "en voor het jaar 2012" ingevoegd.

Art. 4. In artikel 100 van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap wordt de zin "De Vlaamse Regering bepaalt het gesubsidieerd forfaitaire bedrag evenals het subsidiebedrag per gepresteerd deelnemersuur." vervangen door de zin "De Vlaamse Regering bepaalt jaarlijks enerzijds het maximaal aantal subsidieerbare deelnemersuren en anderzijds het gesubsidieerd forfaitaire bedrag evenals het subsidiebedrag per gepresteerd deelnemersuur.".

Afdeling 2. Centra voor leerlingenbegeleiding

Art. 5. Aan artikel 53 van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§4. In afwijking van paragraaf 2 is de verhouding (Cx-1/Cx-2) voor het begrotingsjaar 2012 gelijk aan 1.".

Afdeling 3. Hoger Onderwijs

Art. 6. Aan artikel 307sexies van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. Het budget, vermeld in artikel 39ter van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen, dat de hogeschool bedoeld in paragraaf 1 ontvangt, is beperkt tot de loonkost van de perso-

neelsleden die op datum van de overgang effectief aangesteld of benoemd worden in de hogeschool.”.

Art. 7. In artikel 38, §1, van het decreet van 14 maart 2008 betreffende de financiering van de werking van de hogescholen en de universiteiten in Vlaanderen wordt het bedrag “17.301.974,09” vervangen door het bedrag “17.355.041,48”.

Art. 8. In artikel 38 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 5 vervangen door wat volgt:

“§5. In afwijking van paragraaf 4 ontvangt een hogeschool in 2012 het minimumbedrag, opgenomen in de hierna volgende kolommen, als het bedrag berekend overeenkomstig paragraaf 1 en 2 kleiner is dan dit minimumbedrag.

Instelling	HKO BUDGET 2012	AC BUDGET 2012
Arteveldehogeschool	0,00	227.025,55
Erasmushogeschool Brussel	1.036.179,04	579.774,71
Hogere Zeevaartschool	0,00	235.708,27
Artesis Hogeschool Antwerpen	1.510.071,80	2.534.526,20
Hogeschool Gent	1.350.947,85	3.938.878,09
Hogeschool Sint-Lukas Brussel	0,00	0,00
Hogeschool voor Wetenschap & Kunst	2.289.916,82	1.157.276,59
Hogeschool West-Vlaanderen	0,00	670.887,78
Karel de Grote-Hogeschool	582.471,22	466.959,34
Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende	0,00	592.636.14
Katholieke Hogeschool Kempen	0,00	636.136,92
Katholieke Hogeschool Leuven	0,00	0,00
Katholieke Hogeschool Limburg	580.573,20	463.638,81
Lessius Mechelen	0,00	852.341,37
Katholieke Hogeschool Sint-Lieven	0,00	1.622.876,21
Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen	0,00	0,00
Lessius Hogeschool	0,00	2.006.662,57
Plantijn-Hogeschool	0,00	0,00
Provinciale Hogeschool Limburg	442.398,92	580.766,30
Internationale Hogeschool Groep T	0,00	1.217.029,27
HUB-EHSAL	0,00	5.075.861,36
XIOS Hogeschool Limburg	0,00	480.025,93
Totaal	7.792.558,85	23.339.011,41

Art. 9. In hetzelfde decreet wordt een artikel 39ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 39ter. §1. Wanneer een centrum voor volwassenenonderwijs in academiejaar t/t+1 een geaccrediteerde opleiding, in uitvoering van artikel 57ter van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, overdraagt aan een hogeschool dan ontvangt deze instelling vanaf begrotingsjaar t hiervoor de volgende middelen:

– in het jaar t: de kost van de lonen van de personeelsleden die in uitvoering van artikel 307sexies van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap een betrekking opnemen in de hogeschool met inbegrip het gedeelte van het vakantiegeld en de eindejaarstoelage dat ten laste is van de hogeschool;

– in het jaar t+1 en t+2: de totale loonkost van de personeelsleden die in uitvoering van artikel 307sexies van hetzelfde decreet in het jaar t effectief een opdracht hebben opgenomen in de hogeschool;
– vanaf het jaar t+3 worden deze middelen jaarlijks met 20% afgebouwd. De vrijgekomen middelen worden toegevoegd aan de werkingsmiddelen voor de professionele bacheloropleidingen VOWprof, zoals vastgesteld in artikel 9.

§2. In afwijking van paragraaf 1 wordt het totaal vastgelegde bedrag voor de overdracht van de bachelor in de sociale readaptatiewetenschappen aan de Katholieke Hogeschool Leuven vanaf begrotingsjaar t+3 jaarlijks verminderd met 12,5% verminderd.

§3. De bedragen berekend in begrotingsjaar t worden vanaf het begrotingsjaar t+1 geïndexeerd aan de hand van de indexformule, vermeld in artikel 9, §5.”.

Afdeling 4. Volwassenenonderwijs

Art. 10. In artikel 109 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, gewijzigd bij het decreet van 4 juli 2008, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het bedrag “1 euro” vervangen door het bedrag “1,15 euro”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. In afwijking van paragraaf 1 wordt het inschrijvingsgeld voor een opleiding van het secundair volwassenenonderwijs begrensd op 460 euro per schooljaar en voor een opleiding van het hoger beroepsonderwijs of de specifieke lerarenopleiding op 575 euro per schooljaar.”;

3° in paragraaf 4 wordt het bedrag “0,50 euro” vervangen door het bedrag “0,60 euro”;

4° in paragraaf 5 wordt het bedrag “0,25 euro” vervangen door het bedrag “0,30 euro”.

Art. 11. In artikel 110 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

“3° een vordering op de ontvangen inschrijvingsgelden van de centra voor volwassenenonderwijs. Die vordering bedraagt per 1,15 euro inschrijvingsgeld, zoals bepaald in artikel 109, §1, voor de periode van 1 januari 2013 tot 31 augustus 2013, 0,40 euro, voor het schooljaar 2013-2014 0,375 euro, en vanaf het schooljaar 2014-2015 0,35 euro;”;

2° in paragraaf 4, 1°, wordt a) vervangen door wat volgt:

“a) een bedrag per lesuurcursist gegenereerd door cursisten die geen inschrijvingsgeld betalen, dat 0,75 euro bedraagt voor de periode van 1 januari 2013 tot 31 augustus 2013, 0,775 euro in het schooljaar 2013-2014 en 0,80 euro vanaf het schooljaar 2014-2015;”;

3° in paragraaf 4, 1°, wordt b) vervangen door wat volgt:

“b) een bedrag per lesuurcursist waarvoor geen inschrijvingsgeld betaald werd op basis van artikel 109, §2, dat 0,75 euro bedraagt voor de periode van 1 januari 2013 tot 31 augustus 2013, 0,775 euro in het schooljaar 2013-2014 en 0,80 euro vanaf het schooljaar 2014-2015;”;

4° in paragraaf 4, 1°, wordt c) vervangen door wat volgt:

"c) een bedrag per lesuurcursist gegenereerd door cursisten die verminderd inschrijvingsgeld van 0,30 euro per lesuur betalen, dat 0,45 euro bedraagt voor de periode van 1 januari 2013 tot 31 augustus 2013, 0,475 euro in het schooljaar 2013-2014 en 0,50 euro vanaf het schooljaar 2014-2015;";

5° in paragraaf 4, 1°, wordt d) vervangen door wat volgt:

"d) een bedrag per lesuurcursist gegenereerd door cursisten die verminderd inschrijvingsgeld van 0,60 euro per lesuur betalen, dat 0,15 euro bedraagt voor de periode van 1 januari 2013 tot 31 augustus 2013, 0,175 euro in het schooljaar 2012-2013 en 0,20 euro vanaf het schooljaar 2013-2014;";

6° in paragraaf 4, 1°, e), worden de woorden "decoratieve technieken," en het woord "mode," opgeheven;

7° in paragraaf 4, punt 2°, worden telkens na het woord "diploma" de woorden "of certificaat" opgeheven en wordt tussen de woorden "artikel 41" en het woord "§4" de woorden ", §2 en" opgeheven.

Art. 12. Aan artikel 110, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2009, 9 juli 2010 en 1 juli 2011, wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"5° de inkomsten die voortvloeien uit de financiële sancties, vermeld in artikel 118, §2.".

Afdeling 5. Kwaliteit van het onderwijs

Art. 13. In artikel 18 van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 1°, wordt het bedrag "1.834 euro" vervangen door het bedrag "1.864,26 euro";

2° in paragraaf 1, 2°, wordt het bedrag "5.641 euro" vervangen door het bedrag "5.734,08 euro";

3° in paragraaf 2 wordt het bedrag "137,50 euro" vervangen door het bedrag "139,76 euro".

Hoofdstuk 3. Vlaams Klimaatfonds

Art. 14. §1. Er wordt een 'Vlaams Klimaatfonds' opgericht, hierna genoemd 'het Fonds'. Het Fonds is een begrotingsfonds, in de zin van artikel 12 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

§2. Met betrekking tot de Kyotoperiode worden aan het Fonds de volgende inkomsten toegewezen:
– de opbrengsten uit de veiling van emissierechten uit de toewijzingsreserve voor de eerste verbintenisperiode, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2007 inzake verhandelbare emissierechten voor broeikasgassen;
– de opbrengsten van de administratieve geldboete vermeld in artikel 13.5.1. van het Energiedecreet van 8 mei 2009.

§3. Met betrekking tot de Kyotoperiode mogen de inkomsten van het Fonds aangewend worden voor:
– de uitvoering van het Vlaamse beleid inzake de flexibiliteitsmechanismen van het Protocol van Kyoto;
– alle beleidskosten die verband houden met de voorbereiding, organisatie of bijdragen in het kader van klimaatveilingen;
– de in paragraaf 5 vermelde activiteiten, indien er na de eindafrekening voor de Kyotoperiode nog inkomsten resteren die niet benut werden voor deze eindafrekening.

§4. Met betrekking tot de periodes na 2012 worden aan het Fonds de volgende inkomsten toegewezen:
– de opbrengsten voor Vlaanderen uit de veiling van emissierechten voor luchtvaartoperatoren vanaf 2012;
– de opbrengsten voor Vlaanderen uit de veiling van emissierechten voor BKG-inrichtingen vanaf 2012, met uitzondering van deze vermeld onder paragraaf 2;
– de opbrengsten van de administratieve geldboete vermeld in artikel 13.5.1. van het Energiedecreet van 8 mei 2009.

§5. Met betrekking tot de periodes na 2012 mogen de inkomsten van het Fonds aangewend worden voor:
– de uitvoering van intern Vlaams klimaatbeleid met het oog op het behalen van de Vlaamse broeikasgasemissiereductiedoelstellingen;
– de uitvoering van het Vlaamse beleid inzake de flexibiliteitsmechanismen van het Protocol van Kyoto of zoals uitgewerkt in Europese of internationale wetgeving of akkoorden;
– de uitvoering van Vlaamse bijdrage(n) in kader van de internationale steun aan ontwikkelingslanden in hun strijd tegen klimaatverandering in overeenstemming met de beslissingen van de United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC);
– de remediëring van competitiviteitsverlies bij de Vlaamse bedrijven ten gevolge van Europees of internationaal klimaatbeleid;
– alle beleidskosten die verband houden met de voorbereiding, organisatie of bijdragen in het kader van klimaatveilingen.

§6. De Vlaamse Regering beschikt over de kredieten van het Fonds voor de financiering van de onder paragraaf 3 en paragraaf 5 vermelde taken.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen aan het Energiedecreet van 8 mei 2009

Art. 15. In paragraaf 3 van artikel 3.2.1. van het Energiedecreet van 8 mei 2009 worden de woorden "en haar beleid inzake de flexibele mechanismen van het Protocol van Kyoto" opgeheven.

Art. 16. In artikel 13.5.1. van hetzelfde decreet wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De administratieve geldboete, vermeld in het eerste lid, wordt vanaf 1 januari 2014 overeenkomstig het Europese indexcijfer van de consumptieprijzen verhoogd.".

Art. 17. In artikel 13.7.1. van hetzelfde decreet worden na de woorden "vermeld in dit decreet" de volgende woorden ingevoegd "met uitzondering van de administratieve geldboete vermeld in artikel 13.5.1.".

Hoofdstuk 5. Bossencompensatiefonds

Art. 18. Aan artikel 17, §2, van het decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, wordt de volgende zinsnede toegevoegd:

"en ontvangsten van niet aangewende middelen toegekend vanuit het Fonds voor de compenserende bebossing aan de Vlaamse Landmaatschappij of aan openbare besturen, natuurlijke personen en privaatrechtelijke rechtspersonen die bebossen.".

Hoofdstuk 6. Drinkwater

Art. 19. In artikel 6bis, §2, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, ingevoegd bij het decreet van 24 december 2004 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2005, wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk mag geen gemeentelijke vergoeding als vermeld in artikel 16quinquies, §1, vragen voor de lozing van grondwater dat onttrokken wordt bij bronbemalingen die technisch noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van bouwkundige werken, of de aanleg van openbare nutsvoorzieningen als vermeld in subrubriek 53.2 van de indelingslijst van titel I van het Vlarem.".

Hoofdstuk 7. Fonds voor Landinrichting en Natuurlijke rijkdommen

Art. 20. Aan artikel 23 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, het laatst gewijzigd bij het decreet van 8 juli 2011, worden aan het tweede lid van de eerste paragraaf een punt g) en een punt h) toegevoegd, die luiden als volgt:

"g) de ontvangsten voortvloeiend uit de toepassing van artikel 6, artikel 31, artikel 57 en artikel 76 van de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken;
h) de ontvangsten voortvloeiend uit de toepassing van artikel 7 en artikel 52 van de wet van 10 januari 1978 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen in der minne.".

Hoofdstuk 8. Bekrachtiging van de gewijzigde verplichte bijdragen bestemd voor de promotie en afzetbevordering van de Vlaamse producten van de sectoren

Art. 21. Het besluit van de Vlaamse Regering van 9 september 2011 tot wijziging van bijlagen IV, VI en IX van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 1997 betreffende de verplichte bijdragen bestemd voor de promotie en afzetbevordering van de Vlaamse producten van de sectoren landbouw, tuinbouw en visserij wordt bekrachtigd overeenkomstig artikel 11, derde lid, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing".

Art. 22. Het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2012 tot wijziging van bijlage III van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 1997 betreffende de verplichte bijdragen bestemd voor de promotie en afzetbevordering van de Vlaamse producten van de sectoren landbouw, tuinbouw en visserij wordt bekrachtigd overeenkomstig artikel 11, derde lid, van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing".

Hoofdstuk 9. Co-existentie van genetisch gemodificeerde suikerbieten en aardappelen met conventionele suikerbieten en aardappelgewassen, en biologische suikerbieten en aardappelgewassen

Art. 23. Artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 november 2011 houdende de vaststelling van specifieke maatregelen voor de co-existentie van genetisch gemodificeerde suikerbieten met conventionele suikerbieten en biologische suikerbieten, dat het bedrag vastlegt van de verplichte bijdrage aan het Fonds voor Landbouw en Visserij voor de teelt van een genetisch gemodificeerde suikerbieten, wordt bekrachtigd overeenkomstig artikel 7, §3, van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen.

Art. 24. Artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 november 2011 houdende de vaststelling van specifieke maatregelen voor de co-existentie van genetisch gemodificeerde aardappelgewassen met conventionele aardappelgewassen en biologische aardappelgewassen, dat het bedrag vastlegt van de verplichte bijdrage aan het Fonds voor Landbouw en Visserij voor de teelt van een genetisch gemodificeerd aardappelgewassen, wordt bekrachtigd overeenkomstig artikel 7, §3, van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen.

Hoofdstuk 10. Onderhoudspremie voor beschermde monumenten en stads- en dorpsgezichten

Art. 25. Aan de heer Joseph Haentjens wordt een premie van 9.367,65 euro toegekend, vastgelegd en uitbetaald voor de uitgevoerde onderhoudswerken aan het beschermd pand, gelegen Pontstraat 21 te 9300 Aalst. Deze premie wordt aangerekend op het begrotingsartikel NF0/1NF-C-2-G/WT (werking en toelagen - monumentenzorg).

Hoofdstuk 11. Gewezen DAC-statuut in de sportsector

Art. 26. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om voor de initiatieven in de sportsector die worden gesubsidieerd voor de loonkost van de personeelsleden in een gewezen DAC-statuut een regeling vast te leggen die de mogelijkheid voorziet om de subsidie voor de werknemers die na 31 december 2002 in dienst zijn gekomen uit te laten doven.

Hoofdstuk 12. Registratierechten

Art. 27. In titel I, hoofdstuk IV, afdeling 1, van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten wordt een §4ter, bestaande uit een artikel 61^6, ingevoegd, die luidt als volgt:

"§4ter. Neutralisering van een aankoop onder het btw-stelsel in een keten van verrichtingen in het kader van het stelsel van meeneembare registratierechten bij aankoop van een nieuwe hoofdverblijfplaats.

Art. 61^6. Voor de toepassing van de artikelen van §4bis en voor de toepassing van artikel 212bis wordt met een verrichting als bedoeld in artikel 61^3, eerste lid, of in artikel 212bis, eerste lid, gelijkgesteld een combinatie van twee dergelijke verrichtingen waarbij de voorlaatste aankoop van het evenredig registratierecht werd vrijgesteld van de heffing van het evenredig recht bij toepassing van artikel 159, 8°.

De verrekening of de teruggave, al naargelang het geval geschiedt alsdan rekening houdende met het wettelijk aandeel van de natuurlijke persoon in de registratierechten verschuldigd op de aankoop voorafgaand aan die welke werd gedaan met toepassing van de vrijstelling bepaald in artikel 159, 8°.

In geval een combinatie van twee verrichtingen als bedoeld in het eerste lid is voorafgegaan door één of meer verrichtingen als bedoeld in artikel 61^3, eerste lid, of in artikel 212bis, eerste lid, worden, in voorkomend geval, de bij die voorgaande verrichtingen ingevolge de toepassing van het derde of het vijfde lid van hetzij artikel 61^3, hetzij artikel 212bis, nog niet verrekende of teruggegeven rechten, gevoegd bij het wettelijk aandeel van de natuurlijke persoon in de overeenkomstig de artikelen 44, 53, 2°, of 57, verschuldigde rechten op de aankoop voorafgaand aan die welke werd gedaan met toepassing van de vrijstelling bepaald in artikel 159, 8°, om het verrekenbaar of teruggeefbaar bedrag te bepalen.

Bij een gelijkgestelde verrichting als bedoeld in het eerste lid, moet in het document dat de vraag tot toepassing van artikel 61^3 bevat of in het document dat het verzoek tot teruggave bevat, het afschrift van het registratierelaas en de vermelding van het wettelijk aandeel van de natuurlijke persoon in de rechten als bedoeld in artikel 61^4, eerste lid, 2° en artikel 212bis, zesde lid, 2°, betrekking hebben op de aankoop voorafgaand aan die welke werd gedaan met toepassing van de vrijstelling bepaald in artikel 159, 8°.

Naast de vermeldingen vereist bij artikel 61^4, eerste lid, 3°, of bij artikel 212bis, zesde lid, 3°, die in het kader van een gelijkgestelde verrichting, zoals bedoeld in het eerste lid, de tweede verrichting in de combinatie betreffen, moet de natuurlijke persoon bovendien betreffende de eerste verrichting in de combinatie vermelden:

1° indien de eerste verrichting in de combinatie een verrichting is als bedoeld in artikel 61^3, eerste lid:
   a) dat hij op enig ogenblik in de periode van achttien maanden voorafgaand aan de verkoop of verdeling ervan zijn hoofdverblijfplaats heeft gehad in de eerste woning in de gelijkgestelde verrichting;
   b) dat hij zijn hoofdverblijfplaats had gevestigd op de plaats van de woning aangekocht met toepassing van de vrijstelling van het evenredig recht binnen twee jaar na:
      – ofwel de datum van de registratie van het document dat tot de toepassing van de vrijstelling van de heffing van het evenredig recht op de aankoop van die woning aanleiding heeft gegeven, wanneer dat document binnen de ervoor bepaalde termijn ter registratie wordt aangeboden;
      – ofwel de uiterste datum voor tijdige aanbieding ter registratie, wanneer het document dat tot de toepassing van de vrijstelling van de heffing van het evenredig recht op de aankoop aanleiding heeft gegeven, werd aangeboden na het verstrijken van de daarvoor bepaalde termijn;

of

2° indien de eerste verrichting in de combinatie een verrichting is als bedoeld in artikel 212bis, eerste lid:
   a) dat hij op enig ogenblik in de periode van achttien maanden voorafgaand aan de aankoop van de woning met toepassing van de vrijstelling van het evenredig recht, zijn hoofdverblijfplaats heeft gehad in de eerste woning in de gelijkgestelde verrichting;
   b) dat hij zijn hoofdverblijfplaats had gevestigd op de plaats van de woning aangekocht met toepassing van de vrijstelling van het evenredig recht binnen twee jaar na:
      – ofwel de datum van de registratie van het document dat tot de vrijstelling van de heffing van het evenredig recht op de aankoop ervan aanleiding heeft gegeven, wanneer dat document binnen de ervoor bepaalde termijn ter registratie werd aangeboden;
      – ofwel de uiterste datum voor tijdige aanbieding ter registratie, wanneer het document dat tot de vrijstelling van de heffing van het evenredig recht op de aankoop ervan aanleiding heeft gegeven, werd aangeboden na het verstrijken van de daarvoor bepaalde termijn.”.

Art. 28. In artikel 212bis van hetzelfde wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden tussen de woorden "een woning" en de woorden "waarin hij op enig ogenblik zijn hoofdverblijfplaats heeft gehad" de woorden ", gelegen in het Vlaamse Gewest," ingevoegd;

2° in het zelfde lid worden de woorden "verschuldigd waren op de aankoop van de verkochte of verdeelde woning of van de bouwgrond waarop die woning is opgericht" vervangen door de woorden "geheven werden op de aankoop van het onroerend goed dat hij als zijn nieuwe hoofdverblijfplaats aanwendt of bestemt";

3° in het derde lid worden de woorden "het bedrag van het wettelijk aandeel van de natuurlijke persoon in de rechten geheven op de nieuwe aankoop" vervangen door de woorden "het bedrag van het wettelijk aandeel van de natuurlijke persoon in de rechten die overeenkomstig de artikelen 44, 53, 2° of 57, verschuldigd waren op de aankoop van de verkochte of verdeelde woning".

Art. 29. In artikel 212ter van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden tussen de woorden "de artikelen 61^3," en de woorden "en 212bis" de woorden "61^6" ingevoegd;

2° in het derde lid worden de woorden "vereist bij het artikel 46bis, vierde lid, 2°, b), c) en d); bij het artikel 61^4, eerste lid, 2° en 3°, bij het artikel 46ter, of bij het artikel 212bis, zesde lid, 2° en 3°" vervangen door de woorden "vereist bij het artikel 46bis, vierde lid, 2°, b), c) en d), bij het artikel 46ter, bij het artikel 61^4, eerste lid, 2° en 3°, bij het artikel 61^6, vierde en vijfde lid, of bij het artikel 212bis, zesde lid, 2° en 3°".

Hoofdstuk 13. Slotbepalingen

Art. 30. Dit decreet treedt in werking op de dag die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:
– artikel 2, 3, 5, 7, 8 en 13, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2012;
– artikel 4, 6, 9, 10, 2°, 11, 6° en 7° en 12, die in werking treden op 1 september 2012;
– artikel 10, 1°, 3° en 4° en 11, 1° tot en met 5°, die in werking treden op 1 januari 2013;
– artikel 19, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2010;
– artikel 27 tot en met 29, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2011.

Brussel, 25 mei 2012.

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,

Freya VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS